

SIBENSKI LIST

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XVII
BROJ 772

IZDAVAČ INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 29. travnja 1978.

CIJENA
3 DIN

Konstituirana Skupština općine

ZA PREDSJEDNIKA OPĆINE IZABRAN INŽ. VINKO GUBERINA
A ZA PREDSJEDNIKA IZVRŠNOG VIJEĆA dipl. oec. PETAR ZJACIĆ

Konstituirana je druga Skupština općine Šibenik na delegatskom principu, koja u novom sazivu broji 148 odbornika. Polazeći od načela i pravaca razvoja našeg političkog sistema naznačenih Ustavom iz 1974. godine, osnovni cilj u narednom razdoblju treba da bude, prije svega, daljnje učvršćivanje socijalističkog samoupravljanja, a temeljni zadatak politička razrada demokratskih odnosa, kao i daljnja izgradnja odgovarajućih organa i institucija sistema, kako bi on bio još djelotvorniji i otvoreniji prema svim snagama i nosiocima socijalističke svijesti.

Inž. Vinko Guberina

Za predsjednika Općinske skupštine izabran je inž. VINKO GUBERINA, dosadašnji predsjednik Izvršnog vijeća, a za potpredsjednika ŽIVKO LAZINICA, rukovodilac Centra za aluminij u Šibeniku, dok je novi predsjednik Izvršnog vijeća

Dipl. oec. Petar Zjacić

PETAR ZJACIĆ, dosad na dužnosti predsjednika Poslovnog odbora SOUR-a »Aluminij«.

Za članove Izvršnog vijeća Skupštine općine izabrani su: Mate Dulibić, Tihomir Šprljan, Dragutin Last, Jakov Pažanin, Ante Buličić, Branko Petrović,

Špiro Milovac, Joško Dodig i Marko Slavica.

Izabrani su i delegati za Savezno vijeće Skupštine SFRJ, među kojima je i šibenski delegat Tomislav Krnić, rukovodilac razvoja kapitalnih objekata SOUR-a TLM »Boris Kidrič«.

Za zastupnika u Vijeće općina Sabora SR Hrvatske izabran je Živko Lazinica, a za odbornika u Vijeće općina Skupštine Zajednice općina Split Paško Bogdanović, rukovodilac OO UR-a Tvornice elektroda u TEF-u.

Na odvojenim konstituirajućim sjednicama skupštinskih vijeća izabrani su predsjednici vijeća i njihovi zamjenici. Tako je za predsjednika Društveno-političkog vijeća izabran Dane Bujas, tehnolog za valjanice u OOUR-u 3 TLM »Boris Kidrič«, a za njegova zamjenika Žarko Butulija, predsjednik OK SSOH. Novoizabrani predsjednik Vijeća udruženog rada je Marko Kljajić, diplomirani ekonomist iz delegacije »Šibenske rivijere«, a zamjenik je Krešo Baljkas, visokokvalificirani radnik u TLM »Boris Kidrič«.

Za predsjednika Vijeća mjesnih zajednica izabran je Šime Berović, visokokvalificirani moler, radnik OOUR-a »Dane Rončević«, a za njegova zamjenika Vjera Ninić, nastavnica u osnovnoj školi »Mate Bujas«.

UZ PONOVO POKRETANJE LISTA

VJERNOST TRADICIJI

Čvo, ravno poslije jedanaest godina nastavljamo s izlaženjem »Šibenskog lista«, vjernog kroničara i svjedoka gotovo mukotrpnog rasta naše komune u periodu od 1952. do sredine 1967. godine, kada se pojavio kao prvi poslijeratni tjednik.

Točno 28. lipnja 1967. godine prestao je izlaziti naš list noseći broj 771 i godinu XVI. Sasvim razumljivo nastavljamo s tradicijom usprkos tome, što su na njegovim stranicama ostala neispisana svjedočanstva o periodu najburnijeg rasta naše komune; perioda za koji će u dogledno vrijeme trebati mnogo truda i napora da se mnoga zbivanja retrospektivno — u formi slike i pisane riječi — »vrate« na tiskanim stranicama.

Brz i dinamičan hod našeg samoupravnog socijalističkog društva zahtijeva i odgovarajući, tj. suvremeni način uređivanja i vođenja jednog ovakvog tjednika. No, mi u trenutku ponovnog izlaženja lista nemamo nepovoljnijih ni tehničkih ni kadrovskih uvje-

ta. U početku radit ćemo u mogućim uvjetima sve dok nam ne ojača mladi novinarski kadar i »Štampa«, u kojoj se tiska naš list, ne preseli u nove prostorije gdje je čeka odgovarajući prostor i suvremeniji strojevi.

Naš Informativni centar nedavno osnovan, u čijem sklopu djeluju redakcije lista i Radio stanica koja ove godine navršava decenij postojanja i koja je ispunila prostor koji je ostao prazan, dok »Šibenski list« nije izlazio, od sada će sa dva medija kompletnije ispuniti nasušnu potrebu informiranja radnih ljudi i građana u našoj komuni.

Uvjereni smo da će građani i radni ljudi naše komune prihvatiti ovaj naš list sa zajedničkom željom da to bude istinska tribina, izraz njihove želje i htijenja. Vraćamo se u porodicu lokalnih medija informiranja jugoslavenskih komunala čiji će rast u samoupravnoj, socijalističkoj — Titovoj Jugoslaviji, naći svoga vjernog i dosljednog kroničara.

UREDNIŠTVO

1892 • 1937 • 1978
TITO O SAMOUPRAVLJANJU

(Čitajte na 2. str.)

POZDRAV DRUGU TITU ZA 86. ROĐENDAN

U subotu 22. travnja omladina i građani Šibenika najsvečanije su dočekali Saveznu štafetu mladosti. Štafeta je na svečano ukrašenu tribinu stigla iz pravca Drniša, a štafetu palicu je dobio radnik MTRZ »Velimir Škorpić« Zdravko Matošin. Na narodnom zboru je o revolucionarnom putu i životnom djelu druga Tita, govorio Berislav Ninić, sekretar Općinskog komiteta Saveza komunista, a zatim je izveden kraći kulturno-umjetnički program. Narodnoj svečanosti prisustvovao je predsjednik Skupštine općine Šibenik inž. Vinko Guberina, predstavnici društveno-političkog i javnog života grada i općine, te predstavnici JNA.

Štafetu palicu je sa Poljane maršala Tita odnijela učenica Ksenija Pavašević. Nakon kraćeg zadržavanja u Vodicama i Pirovcu omladina općine Biograd preuzela je štafetu palicu naroda i omladine šibenske općine sa najiskrenijim željama i čestitkama drugu Titu za njegov 86. rođendan.

E. Š.

ŽIVIO 1. MAJA - MEĐUNARODNI PRAZNIK RADA

TRIBINA

Naše samoupravljanje, naš delegatski sistem u svojoj biti izrasta i traži sudjelovanje naših radnih ljudi, svih naših građana, u tokovima našeg socijalističkog samoupravnog društva. Sudjelovanje ljudi u tim tokovima ostaje naše ustavno pravo i opredjeljenje, a ostvarivat će se u onoj mjeri, koliko naši ljudi nađu i izraze svoju zainteresiranost, svoju spremnost, za sudjelovanje u društvenim tokovima.

Bez dobrog uvida u probleme društva, u odsustvu poznavanja problematike pojedinih područja i sfera, ne može biti ni govora o zadovoljavajućem učešću građana u razmatranju, predlaganju i iznalaženju najboljih rješenja. Ne treba nam neka univerzalnost poznavanja problema, ali nam se mora omogućiti da izražavamo svoja mišljenja o stvarima koje poznajemo i o kojima želimo govoriti.

Suština i nužnost dobrog informiranja, i svaki medij kao sredstvo iz područja informiranja, ima svoj određeni zadatak i ulogu. »Šibenski list«, kao list i organ SSRN naše komune, treba da popuni prazninu koja je ostala od njegova ukidanja do ovog vremena. Dapače, tu prazninu treba da popunjava na bolji i potpuniji način, nego je to činio u vrijeme dok je izlazio, prije više od jednog decenija.

Dok pišem ovaj prilog, preda mnom je 771. — zadnji broj »Šibenskog lista« od 28. lipnja 1967. godine. Na naslovnoj strani: objašnjenje Općinske konferencije SSRN Šibenik, povodom prestanka izlaženja lista.

Nije lako u 1978. godini suditi jednoj odluci iz 1967. godine, donesenoj na Općinskoj konferenciji SSRN, ali se ne mogu nikako oteti dojmu, da je donesena olako. Shvaćam da je tada financiranje bilo budžetsko, ali sam uvjeren da je i tada trebalo tražiti izlaz kroz dogovor s udruženim radom i drugim zainteresiranim činocima. Previše su tada bili prisutni argumenti protiv lista, i nije se pravom mjerom vagalo razloge, koji su bili u prilog lista. U svakom slučaju, trebalo je list promatrati sa jednog šireg i dugoročnijeg gledišta, jer ima stvari koje se ne mogu isključivo mjeriti novcem. Ne smijemo dopustiti, da nam standard isključivo počiva na uređenom stanu, obiteljskoj kući, vikendici, dobrom automobilu, motornom čamcu i drugim vrijednostima privatnog vlasništva.

Uz puno uvažavanje »Slobodne Dalmacije« i drugih listova i medija u informiranju naših građana, o zbivanjima u Šibeniku, i uz povremeno naše nezadovoljstvo sa načinom kako to spomenuti mediji čine, ili uopće ne čine, nikako ne možemo biti zadovoljni s ukupnim prezentiranjem šibenskih problema i situacija u tim medijima i s upoznavanjem naših građana sa tim problemima. Jasno nam je, da fizionomija i orijentacija tih listova ograničava prostor i vrijeme, koje mogu posvetiti šibenskim problemima, ali smo uvjereni da to može dobro raditi samo jedan komunalni list.

Provodeći u život stavove svih društveno-političkih organizacija, Skupštine općine Šibenik, svih skupština interesnih zajednica naše općine (osim osnovnog obrazovanja) i ostvarivajući zaključak Općinske konferencije SSRN, s ovim brojem nastavljamo tradiciju »Šibenskog lista«. Najveći problem za njegovo ponovno pokretanje su kadrovi. Ekipa novinara uglavnom je sastavljena od mladih ljudi, sa visokom stručnom spremom, ali sa nedovoljnim iskustva. Treba vjerovati da će svojom mladošću i svojim entuzijazmom nadoknadivati rutinu. Profesionalni nosioci su okosnica i »Šibenskog lista« i Radio Šibenik, i u najvećoj mjeri od njih će zavisi nivo lista i radija. Dobra je novina uvijek bila uvjet za dobar tiraž, a kvalitet lista je uvjetovan sposobnošću i organiziranošću onih koji ga rade. S obzirom da su sve to mladi ljudi, za početak ne zahtijevajmo od njih previše, već u granicama njihovih sposobnosti i ljubavi za profesiju koju su izabrali.

Programsko-izdavački savjet »Šibenskog lista« vjeruje da će list biti tribina stotina i tisuća građana, koji imaju što da kažu; zatim naših radnika i stručnjaka iz proizvodnje, građana u mjesnim zajednicama, naučnika, liječnika, pravnika, ekonomista, nastavnog osoblja u našim školama, umirovljenika, boraca, omladine, domaćica, naših ljudi u Zagrebu, Beogradu i na drugim stranama.

Dakle, svi vi, koji možete nešto reći, napisati, pridružite se našim naporima za što bolju i bržu afirmaciju »Šibenskog lista«.

Mladen RADIC

Osnovan Informativni centar

U Šibeniku je odlukom Općinske konferencije SSRNH osnovan INFORMATIVNI CENTAR, radna organizacija koja u svome sastavu ima Radio stanicu i uredništvo »Šibenskog lista«. Za v.d. direktora Informativnog centra imenovan je Dragutin Grgurević koji obavlja i dužnost glavnog i odgovornog urednika »Šibenskog lista«. Glavni i odgovorni urednik Radio Šibenik je Asja Marotti.

INFORMATIVNI CENTAR ima svoj Programsko-izdavački savjet na čelu kojeg je predsjednik Općinske konferencije SSRN Mladen Radić. Članovi su: Nikola Bego, Živko Lazinica, Dane Berović, Marko Pačić, Omer Jureta, Mile Orlović, Slavko Milosavljević, Ana Bujas, Dragutin Last, Ivo Brešan, Alfonz Fosklo, Ilija Baričević, Slavo Grubišić, Zarko Butulija, Dragutin Grgurević, Asja Marotti.

Redakcijski kolegij »Šibenskog lista«: Ivo Mikulićin, Davorica Domazet, Milan Radoš, Josip Jakovljević i Dragutin Grgurević.

D. Grgurević

TITO O SAMOUPRAVLJANJU

Uključujući se u općenarodnu proslavu Titovih jubileja — 40-godišnjice dolaska na čelo Komunističke partije Jugoslavije i 85. godine života, »Šibenski list« prilikom obnove svoga izlaženja; objavljuje dijelove iz Titovih govora o samoupravljanju, održanih u raznim prilikama i na raznim mjestima. Na taj način naše Uredništvo želi dati prilog bezbrojnim akcijama građana naše komune koji su dostojno obilježili ove jubileje.

Lipanj, točnije 26. lipnja 1950. godine, dan kada je Narodna skupština FNRJ raspravljala o prijedlogu Zakona o upravljanju privrednim poduzećima i višim privrednim udruženjima od strane radnih kolektiva u eksponu druga Tita između ostalog se kaže:

»Pred Narodnom skupštinom nalazi se danas na pretresu projekt jednog od najznačajnijih zakona socijalističke Jugoslavije — projekt osnovnog Zakona o upravljanju državnim privrednim poduzećima i višim privrednim udruženjima od strane radnih kolektiva. Donošenje tog Zakona bit će najznačajniji historijski čin Narodne skupštine poslije donošenja zakona o nacionalizaciji sredstava za proizvodnju. Preuzimanjem sredstava za proizvodnju u državne ruke još nije bila ostvarena akciona parola radničkog pokreta »Fabrike radnicima«, jer parola »Fabrike radnicima, zemlja seljacima« nije neka apstraktna propagandistička parola, već takva koja ima u sebi duboki sadržajni smisao. Ona sadrži u sebi čitav program socijalističkih odnosa u proizvodnji u pogledu društvene svojine, u pogledu prava i dužnosti radnika i — prema tome — može se i mora ostvariti u praksi, ako mislimo da zaista izgradimo socijalizam.

Dvije godine kasnije, na Šestom kongresu Komunističke partije Jugoslavije, održanom

3. studenoga 1952. godine u Zagrebu, Tito je rekao:

»Država je osiguranje radnika i namještenika uzela na svoj račun, stvorene su razne kulturne i druge ustanove za radnike, ali ipak predajom fabrika i poduzeća u ruke radnika izvršen je prvi najveći akt države koji u sebi sadrži elemente njenog odumiranja, tj. njene funkcije u privredi, i u isto vrijeme uspostavljanje prave socijalističke demokracije u proizvodnji, a time i u samom društvu...

...Bilo bi pogrešno misliti, kao neki ljudi i kod nas i van naše zemlje, da je akt naše države o predaji fabrika i poduzeća na upravljanje radnicima neko naše epohalno otkriće u daljnjem razvoju nauke marksizma-lenjinizma, neki naš novi eksperiment na putu izgradnje socijalizma, itd. Ne, suština toga akta je sadržana u toj nauci, ali taj akt ima epohalan značaj s jedne strane zbog toga, što njemu marksistička nauka pridaje jedan od najbitnijih, ako ne i najbitniji značaj u promjeni odnosa proizvodnje i raspodjele u društvu a, s druge strane, zbog toga što se ostvaruje prvi put u historiji, i to još u vrlo kratkom periodu procesa revolucionarnog razvoja u jednoj maloj i zaostaloj zemlji, kao što je bila naša...

Prvi kongres radničkih savjeta održan je 25. srpnja 1957. godine, sedam godina od donošenja Zakona o upravljanju privrednim poduzećima i višim privrednim udruženjima od strane radnih kolektiva. I tom prilikom drug Tito se osvrnuo na samoupravljanje i dotle postignute rezultate, ukazujući na neke negativnosti koje su se u tom ispoljile.

»Kad govorim o negativnim stvarima koje su se ponegdje ispoljile u radničkim kolektivima,

U SPOMEN BORISU KIDRIČU

U povodu 25-godišnjice smrti velikog revolucionara, nemara poslijeratne izgradnje nove Jugoslavije Borisa Kidriča kolektiv Tvornice lakih metala koja nosi njegovo ime održao je komemorativnu sjednicu Radničkog savjeta ovog aluminijskog giganta, na kojoj je o životnom i revolucionarnom putu Borisa Kidriča govorio Nenad Petričić, sekretar Tvorničke konferencije Saveza komunista.

Nakon komemorativnog skupa radnici TLM »Boris Kidrič« su na bistu revolucionara, koja se nalazi u krugu tvornice, položili vijenac i bukete svježeg cvijeća.

M. R.

ma, da spomenem one najizrazitije koje bi, ako se ne uklone, mogle imati veoma rđave posljedice u izgradnji naše monolitne socijalističke zajednice. To je u prvom redu lokalizam, nevođenje računa o interesima čitave zajednice. Takav lokalizam ispoljava se u raznim oblicima i nespojiv je sa pravilnim shvaćanjem socijalističkih odnosa u našoj zajednici. Ne smije se zaboraviti da je naše socijalističko društvo jedan ogroman kolektiv u kome se interesi pojedina mora poklapati s interesima čitave zajednice.

Dobar dio referata druga Tita na Desetom kongresu SKJ, održanom 27. svibnja 1974. godine, odnosio se na dotadašnji i dalji razvoj samoupravljanja i učešća neposrednih proizvođača u njemu.

»Za društveno-ekonomsku poziciju radnika u društvenoj reprodukciji odlučujući značaj ima dosljedno sprovođenje u život načela da radniku pripada neotuđivo pravo da radi sredstvima u društvenoj svojini radi zadovoljavanja svojih ličnih i društvenih potreba, i da, kao slobodan i ravnopravan sa drugim radnicima u udruženom radu, upravlja svojim radom i uslovima i rezultatima svoga rada. U tom pravcu se izražava suština osnovnog socijalističkog produkcijskog odnosa, suština društvene svojine...

...Ovakav društveno-ekonomski položaj radnika u osnovi je cjelokupnog sistema socijalističkih samoupravnih odnosa koje smo utvrdili u novom Ustavu. Ma koji odnos u društveno-ekonomskom i političkom sistemu koji bi omogućavao bilo čiji monopol nad uslovima i rezultatima rada i uzurpirao pravo radnika da upravlja tim uslovima i rezultatima, nespojiv je sa našim sistemom...

...Osnovna organizacija udruženog rada nije razumije se, zatvorena, autarhična i sama sebi dovoljna. Nužnost stalnog podizanja produktivnosti ukupnog društvenog rada kao osnove sve boljih uslova života zahtijeva sve neposrednije udruživanje rada. Neposredno i sve potpunije udruživanje rada i u socijalističkom društvu ostvaruje se postupno, Zavisno od razvoja proizvodnih snaga društva, ali je to neminovno...

Osvrta

Rast komune

Positivno nezadovoljstvo i stvaralački nemir prijeko su potrebni u hodu naprijed kako treba biti usmjeren pogled. S vremena na vrijeme, međutim, korisno se i »opustiti«, pa i pogledati unatrag. Posebno u svečarskim prilikama poput ove koja je dvostruko svečana.

U proteklih točno jedanaest godina, koliko dugo nije izlazio »Sibenski list«, privredni adresar grada i općine Šibenik u tolikoj je mjeri obogaćen da nam prostor ne omogućava ni ti da sve od, uvjetno rečeno, novoizgrađenog nabrojimo. Još je manja mogućnost da o izgrađenom u cjelini i pojedinačno kažemo koju riječ.

Krenimo, međutim, kroz proteklo desetljeće, pa gdje stignemo u granicama ovog okvira.

Elektroliza aluminijske Ražinama s pratećim objektima bez sumnje je najskuplji proizvodni objekt izgrađen u posljednjih deset godina, pa i u opće. Na ruševinama bivše tekstilne tvornice »Jadranka« na Šubičevcu iznikao je »Poliplast« s osamdeset milijuna dinara ukupnog prihoda u prošloj 1977. godini. Tri drvopredavača, koji od rata naovamo nisu napravili pažnje vrijedan korak naprijed, lani su se našli u Bilicama u novom pogonu pod zajedničkim krovom.

Moderna uljara podignuta je u Murteru, u Tijesnu pogon za proizvodnju rasvjetnih tijela, dok su Vodičani počeli s montiranjem televizijskih dijelova. U bivšem PALK-u, a današnjem TLM-a »Boris Kidrič«, šestom OOUR »Elemes«, izgrađena je moderna eloksirna, udvostručena je kapacitet presaonice, na Ražinama je djelomično izrastao »Jadranservis«, podignut je i moderni autobusni kolodvor...

Na području od Pirovca do Rogoznice iznikla su hotelska zdanja i najviših kategorija s ukupno sedam i po tisuća kreveta, otvoren je novi kameno-lom, u Bilicama se gradi pogon za »Stampu«, osnovano je zanatsko poduzeće »Krka« u Skradinu, u cijelosti je rekonstruirana u Lozovcu prva tvornica aluminijske Balkan...

U društvenoj nadgradnji je također štošta napravljeno, a samo ćemo spomenuti tri osnovne škole, sportsku dvoranu, polikliniku koja je pred dovršenjem, oko dvije tisuće društvenih i gotovo pet tisuća privatnih stanova i kuća. Izgrađeno je, zatim, novo gradsko groblje, adaptirana je Kneževa palača...

I najudaljeniji nastanjeni otoci Kaprije i Žirje dobili su električnu struju i uključeni u automatski telefonski saobraćaj. Izgrađen je novi vodovod rijeke Krka — Šibenik, kapaciteta više od 800 litara vode u sekundi. Izgrađeni su vodovodi do Primoštena i Vodičana.

Pri kraju smo ovoga stupca, a nismo nabrojili sve što radni ljudi i građani grada i općine Šibenik izgrađuju u protekloj deceniji koji je, nema u to sumnje, bio najdinamičniji i stvaralački najbogatiji u devetstoljetnoj povijesti Šibenika. Stvorena je solidna osnovica za još brži i svestraniji privredni i drugi napredak.

Počesto nismo koječim zadovoljni, ali u prilikama malodušnosti povratit će nam se optimizam osvrtnom na postignuto u samo jednom desetljeću, a posebno ako se prisjetimo odakle smo krenuli.

O. JURETA

Poslovno udruživanje

poljoprivrede, prehrane, hoteljerstva i trgovine

U djelatnostima poljoprivrede, prehrane, hoteljerstva i trgovine, intenzivno se posljednjih mjeseci radi na značajnom organizacionom prestrujavanju na osnovama Zakona o udruženom radu, polazeći, p ije svega, od društveno-ekonomske opravdanosti novog organiziranja ovih grana privredivanja.

Reorganizaciji tog dijela privrede i njena udruživanja u jedinstvenu složenu organizaciju udruženog rada od, kako se predviđalo, 4 tisuće radnika, prišlo se zbog sve očiglednije potrebe programiranja razvojne privredne politike, ostvarivanja podjele rada i specijalizacije, dopunjavanja asortimana proizvodnje, šire ponude u razmjeni roba, potpunijeg korištenja kapaciteta, iznalaženja veće racionalnosti u ukupnom organiziranju, optimalnijeg korištenja postojećeg kadrovske potencijala i niza drugih činilaca. Pored 11 poljoprivrednih zadruga, u SOUR-u se, prema prijedlogu koji su izrazile radne grupe na preporuku Vijeća udruženog rada Općinske skup-

štine, trebalo naći i 10 radnih organizacija bez OOUR-a, 7 radnih organizacija sa 22 OOUR-a, te 7 radnih zajednica. Međutim, nakon rasprava u političkim aktivima te zborova radnih ljudi — održanih potkraj ožujka — predložena koncepcija udruživanja poljoprivrede, prehrane, hoteljerstva i trgovine — ostala je ponešto okrnjena. Prijedlog su, naime, prihvatili i početkom travnja potpisale Samoupravni sporazum o organiziranju na osnovama ZUR-a, radne organizacije: Krka, »Mesopromet« i »Vinoplođ«, OOUR-i Jadrija, »Slapovi Krke« i »Rinkom« — u sastavu radne organizacije »Rivijera« — Šibenik, osnovne organizacije Ugostiteljstvo i

Trgovina radne organizacije »Slanica«, OOUR-i u sastavu »Solarisa«, trgovinska radna organizacija »Šibenka« u cjelini, te radne organizacije »Šubičevac« i »Jadranturs«, trgovačka poduzeća »Zaton« i »Rastovac«. Ocjenjujući predloženi model organiziranja neprikladnim za vlastiti rad i razvoj, udruživanje u SOUR nisu prihvatili radnici hotelsko-turističkog poduzeća »Vodičanka« i radne organizacije »Primošten«.

Od poljoprivrednih zadruga, svestranu i bezrezervnu podršku prijedlogu reorganizacije dale su zadruge Skradin, Pirovac i Žirje, a sudeći po raspodjeli poljoprivrednika u Tribunj i Primoštenu Južnom i Burnjem — vjeruje se da podrška ni ovdje neće izostati. Zadrugari Bratiškovaca, Dvornica, Rogoznice i Sapinih Doca, očigledno nesporni da prihvate nova kretanja i orijen-

tacije u poljoprivrednoj organiziranosti, nastavljaju svoj hod uglavnom starih. utabanim stazama, no koliko ispravnim — zasigurno će se ubrzo pokazati.

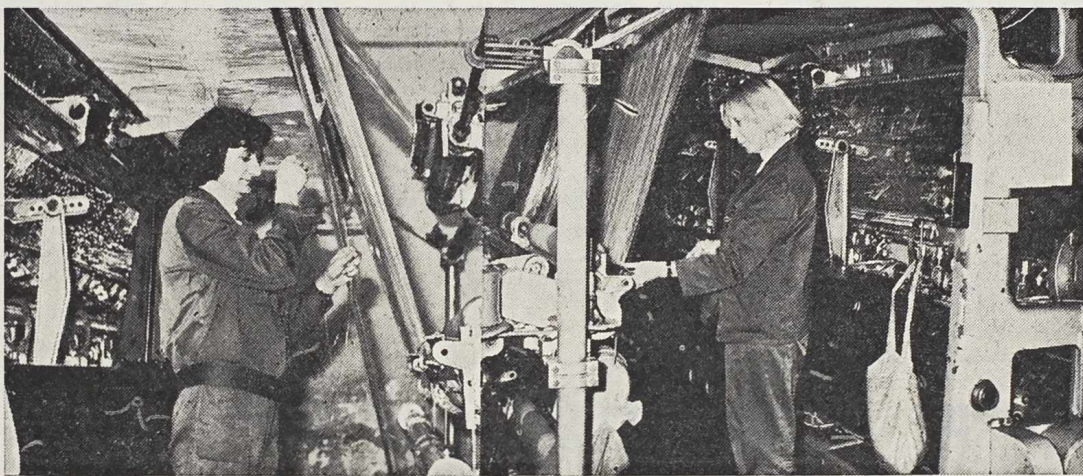
Ako se zna da su spomenute četiri djelatnosti u svom radu međuovisne i da čine jedinstveni i zatvoreni proizvodno-prometni ciklus, i k tome doda da je današnja reorganiziranost ovog, kao, uostalo nekih drugih dijelova šibenske privrede, izvor mnogih nedaća s kojima se naša općina već godinama bori, a koje se odražavaju prije svega, u značajnim gubicima i relativno niskim osobnim dohodcima — onda uistinu začuđuje stav nekih radnih organizacija. Sam po sebi, novi model organiziranosti dijela šibenske privrede — nije sporan, no prisustvo otpora, nevjerica i nesporazuma nije moguće nijekati. Oni su rezultat, dijelom dosadašnjih negativnih iskustava proizašlih iz integracija, a dijelom i pokušaja da se očuvaju uski, osobni interesi pojedinaca koji se ne zadovoljavaju vlastitim položajem u budućoj organiziranosti. Neki su skloni i skepticizmu, opterećeni lokalističkim shvaćanjima da se njihova sredina zanemaruje, ograničava u privrednom snaženju ili pak urbanističkom širenju, te da se gro investicija koncentriraju u samom gradu. Suvremena kretanja, međutim, potvrđuju da je grad danas izgubio na svojoj atraktivnosti i kao stambeni prostor, a da ne govorimo o drugim sadržajima jedne urbane sredine. Stoga je razvoj i unapređenje, primjerice — Vodičana, kao i drugih dijelova šibenske općine — imperativ vremena koji ni naša društveno-politička zajednica ne ka ni zaobilaziti.

Udruživanje nipošto ne znači sputavanje pojedinačnih, razvojnih mogućnosti. Naprotiv, ono ostavlja nebrojene mogućnosti svakoj organizaciji udruženog rada da realizira vlastiti plan i program razvoja, da investira u nove kapacitete i jača svoju materijalnu osnovicu — ali, naravno, ne zanemarujući širi društveno-ekonomski interes. A što je još značajnije — udruživanje ne znači ni prelijevanje dohotka iz OOUR-a koji ga ostvaruje u onaj OOUR koji je iz različitih razloga sterilan, te kao takav »preplaćen« da jede tuđi dohodak. Zakon o udruženom radu je vrlo deciderano naznačio da se dohodak raspodjeljuje tamo gdje se i ostvaruje (— u OOUR-u).

Odakle onda strah, bježanje u vlastite uske okvire, zatvaranje u svoju kuću? Imaju li »Vodičanka« i »Primošten« — dvije nerentabilne radne organizacije, koje su završile poslovanje u 1977. godini sa značajnim gubicima — pravo da i dalje nastave istim putem, uvjereni da će se njihovom sanacijom opet pozabaviti društveno-politička zajednica? No ipak, pravo je radnih ljudi da se slobodno opredjeljuju za određeni oblik organizacije rada, ali s obavezom da to bude suglasno s odredbama ZUR-a u zakonskom roku — tj. najkasnije do kraja 1978. godine. Uz to, i svakodnevno ulaganje napora ka unapređenju rada, boljoj poslovnoj — dakle i većem dohotku — zah-tjev je kojem svaki radni čovjek treba da teži, pa bio on u novom SOUR-u ili pak izvan njega.

M. RADOŠ

D. DOMAZET

Iz »POLIPLASTA«

I stručnjaci u proizvodnji

● Za kratko vrijeme postignuti značajni uspjesi ● Proizvodnja u 1971 godini iznosila 712 tona, a 1977. godine 2.420 tona plastičnih proizvoda ● Izgradnjom novih hala i postrojenja do kraja 1980. godine proizvodnja će se udvostručiti ● Plasman proizvoda nikad nije bio problem.

Radna organizacija »Poliplast« osnovana je 1969, a konstituirana 1. travnja 1971. godine. Prva je šibenska tvornica koja se bavi proizvodnjom plastičnih proizvoda. »Poliplast« je na startu zapošljavao stotinu radnika, a proizvodnja je prve godine dostigla razinu od 712 tona visokotlačnih i niskotlačnih polietilena.

Danas »Poliplast« zapošljava 300 radnika, a proizvodnja je u prošloj godini dostigla razinu od 2.400 tona proizvoda od visokotlačnih i niskotlačnih polietilena.

DOBAR POČETAK U OVOJ GODINI

U »Poliplastu« su planirali da ove godine financiraju 2.700 tona visokotlačnih polietilena, čija bi vrijednost iznosila oko 110 milijuna dinara, a što je za 20 posto više nego prethodne godine. Već u prva tri mjeseca su se ostvarili planovi. Proizvedeno je oko 500 tona raznih proizvoda u vrijednosti od 26 milijuna dinara, što je na razini planiranog. Sva proizvodnja unaprijed je prodana, što još više govori o uspješnosti proizvodnje i pravilnoj orijentaciji u »Poliplastu«.

U »Poliplastu« posebno ističu orijentaciju na proizvodnju gotovih proizvoda, kakvoj se dosad u šibenskoj privredi nije naročito pridavao značaj. Uzimajući u obzir da je privreda naše općine uglavnom bazična i da proizvodi osnovne sirovine, onda je normalno što se u »Poliplastu«, koji bilježi stalne poslovne uspjehe, nadaju i široj podršci planovima koje su naznačili. To se prije svega odnosi na društveno-političku zajednicu općine, ali i regiju, gdje bi planovima razvoja ove vrste industrije trebalo dati i sasvim konkretnu podršku.

POZADINA POSLOVNIH USPJEHA

Prema riječima Dane Seksa, direktora ove radne organizacije, od osnutka kolektiva vodena je stalna kadrovska politika kako u obučavanju polukvalificiranih i kvalificiranih radnika tako i u stvaranju tima inženjera koji će stalno biti u proizvodnji i vezani za proizvodnju. Treba imati na umu da u Šibeniku nikad nije egzistirala proizvodnja plastičnih masa, niti je bilo ma kakvih iskustava na tom planu,

a prvi kadrovi prošli su tek koji tjedan obuke i već su bili za strojevima, no od ove godine više će se pažnje posvetiti upravo kvalificiranju radnika za neposrednu proizvodnju. U suradnji sa SIZ-om odgoja i usmjerenog obrazovanja za potrebe kemijske industrije i industrije prerade plastičnih masa Dalmacije iz Splita počeo će obrazovanje kadrova za potrebe »Poliplasta«. Stvoren je i tim inženjera koji nisu, kako reče direktor Sekso, činovnici, već su uvijek u proizvodnji, danonoćno bdiju nad svim što se događa u halama.

Dobra kadrovska struktura, mladih i ambicioznih stručnjaka, uz okolnosti o kojima smo naprijed govorili, a to je da ponovimo, stalno ulaganje u razvoj poduzeća, sigurno tržište, sve veća proizvodnja i širok asortiman proizvoda su osnovica budućnosti ovog kolektiva.

DO KRAJA 1980. GODINE PET TISUĆA TONA

Ambiciozni, ali i realni planovi »Poliplasta« govore da će proizvodnja do kraja petogodišnjeg plana razvoja dostići razinu od pet tisuća tona proizvoda od visokotlačnog i niskotlačnog polietilena, čija će vrijednost iznositi 170 milijuna dinara. Za izgradnju nove hale i drugih građevinskih objekata, te nabavku novih strojeva radni ljudi ovog kolektiva izdvojiti će 100 milijuna dinara.

Iz OOUR-a Lozovac

Nove tone aluminijske

● NAJSTARIJA TVORNICA ALUMINIJA NA BALKANU U PROŠLOJ JE GODINI POSLOVALA POZITIVNO. NO, U OVOJ 1978. GODINI, USLIJED NIZA OKOLNOSTI KOJE PRATE ALUMINIJSKU INDUSTRIJU, PREDVIĐANJA NISU RUŽIČASTA. DO OVOGODIŠNJEG DANA USTANKA NARODA SR HRVATSKE BIT ĆE ZAVRŠENA NOVA TVORNICA, U KOJOJ ĆE SE PROIZVODITI LIJEVANE LEGURE ALUMINIJA I JOŠ NEKI PROIZVODI. EVO ŠTO SMO IZ RAZGOVORA S DIREKTOROM INŽ. NENADOM IVANČEVIĆEM SAZNALI.

Kad se govori o OOUR-u Lozovac, onda se ima na umu dvije stvari — bogata tradicija u proizvodnji aluminijske i još bogatija tradicija radničke tvornice, tvornice u kojoj je partijski, sindikalni i radnički pokret imao oslonca i prije rata. Pogotovo je to potvrđeno kad je trećina radnika ove tvornice otišla u NOB. Potvrda je zato i godina 1950. kada je ova tvornica predala radnicima na upravljanje, među prvim u Jugoslaviji.

Kad je riječ o proizvodnji, onda je dovoljno reći da je u prvoj — 1937. godini proizvedeno 232 tone aluminijske, da je do početka Drugog svjetskog rata proizvodnja dostigla dvije tisuće i 202 tone, a da je u prošloj godini postignuta rekordna proizvodnja od preko 10 tisuća tona aluminijske. Ovih nekoliko podataka svjedoči o rastu ove tvornice, o njenom izuzetnom razvoju.

POGLED U SADAŠNJOST...

U prva tri mjeseca ove godine radni ljudi zaposleni u OOUR-u II Lozovac, TLM »Boris Kidrič«, proizveli su u elektrolizi dvije tisuće i 619 tona, a u ljevaonici tri tisuće i 447 tona aluminijske. To je iznad plana i govori da se u tom kolektivu čini sve da bi se poslovalo što bolje, da bi bili stvoreni što povoljniji uvjeti za daljnji razvoj.

Prošla godina bila je u tom kolektivu dobra. Ostvaren je ostatak dohotka. Istina, ne naročito velik, ali s obzirom na poslovanje u industriji aluminijske posljednjih godina, itekako značajan. Proizvodnja je prošle godine bila na razini od preko 10 tisuća tona aluminijske, što još uvijek ne zadovoljava potrebe tržišta, jer samo za potrebe industrije u Hrvatskoj osjeća se deficit 10 tisuća tona godišnje.

Dakle, proizvodnja iz godine u godinu raste shodno potražnji tržišta, produktivnost je također na zavidnom svjetskom nivou, te je i aluminijski koji se proizvodi u Lozovcu i cijenom konkurentan na svjetskom tržištu, a poslovanje već niz godina — s gubicima! Otud to?

O tome je u posljednje vrijeme mnogo raspravljano na raznim nivoima. Govorilo se o tome na zborovima radnih ljudi u TLM »Boris Kidrič«, na sastancima organizacija Saveza komunista ove organizacije udruženog rada, na Izvršnom vijeću općine, u Privrednoj komori. Uzroci lošeg financijskog rezultata su mnogostruki, od neusklađenosti deviznog pariteta do skupih sirovina (glinice) i repromaterijala (a-

nodnih blokova). Sve to, dakle, opterećuje poslovanje aluminijske industrije, a izlaz je, kako nam rekoše u Lozovcu, u vezivanju cijena svih osnovnih materijala za cijenu aluminijske. Jer, kako inače protumačiti da se nekim osnovnim sirovinama cijena slobodno formira, dok u isto vrijeme cijena aluminijske ostaje na istoj razini.

...I BUDUĆNOST

Unatoč teškoćama koje već nekoliko godina prate aluminijsku industriju uvijek su iznađene mogućnosti za nova u-

laganja, za osuvremenjivanje i povećanje proizvodnje, jer, da još jednom ponovimo, osjeća se velika potražnja za aluminijskim. I zbog toga su u Lozovcu svoje planove podredili izgradnji novih kapaciteta od kojih će jedan biti pušten u probnu proizvodnju 27. srpnja ove godine na Dan ustanka naroda SR Hrvatske. Riječ je o novoj tvornici koja će proizvoditi lijevane legure, materijal za dezoksidaciju čelika, granule, prah i griz. Kapacitet proizvodnje bit će u početnom periodu sedam tisuća i 500 tona, a vrijednost investicionih radova iznosi 98 milijuna dinara. Izgradnja nove proizvodne hale počela je u rujnu prošle godine i bit će završena za samo deset mjeseci, što je svakako kratak rok, iako je bilo planirano da bude i ranije završena.

Zanimljivo je da će ova tvornica prerađivati aluminijske otpatke, aluminijsku zguru, strugotinu i drugo. Pored toga, ova proizvodna hala će biti opremljena najsuvremenijim strojevima. Sirovine za proizvodnju, aluminijske otpatke, nabavljat će iz proizvodnog procesa, a dio iz cijele Jugoslavije. Tako je već potpisan ugovor sa zagrebačkom »Munjom« o isporuci dvije tisuće tona aluminijskih otpadaka. Treba naglasiti da su se ove sirovine dosad izvozile uz bagatelnu cijenu, a izgradnjom ove tvornice omogućit će se da se u izvoz plasira gotov proizvod, što je svakako korisnije. Nova tvornica će zaposliti i novih 80 radnika.

M. RADOŠ

Riješen „feromanganski“ spor

Konačno je riješen dvogodišnji »feromanganski spor« potpisivanjem samoupravnog sporazuma o trajnoj poslovnoj suradnji, među šibenskom Tvornicom elektroda i ferolegura i dugoratskom Tvornicom karbida i ferolegura.

Sporazum je potpisan 20. travnja o. g. u Osnovnoj privrednoj komori u Splitu.

Razlog feromanganskog spora bila je pojava tvornice »Dalmacije« iz Dugog Rata kao novog proizvođača feromangana. Napuštajući nekurentnu proizvodnju karbida »Dalmacija« rekonstruirala jednu karbidnu peć i počinje proizvoditi feromangan. TEF u tome vidi ugrožavanje svog statusa jedinog proizvođača feromangana u Jugoslaviji kao i dupliranje kapaciteta. Otad su počele razmirice.

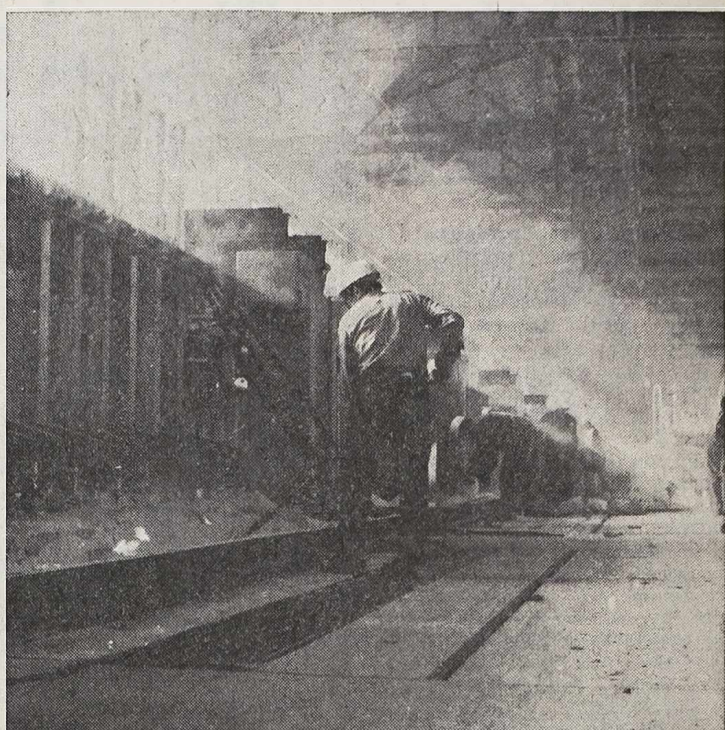

Sa potpisivanja sporazuma u Splitu

No, na principima međusobnog sporazumijevanja i dogovaranja, među dvjema radnim organizacijama iznikao je Samoupravni sporazum o trajnoj poslovnoj suradnji koji obavezuje oba partnera na: međusobno usklađivanje plasmana feromangana i silikomangana na domaćem tržištu, zajedničko nastupanje i usklađivanje cijena na zajedničkom vanjskom tržištu, zajedničko ugovaranje prijevoza manganskih ferolegura na vanjsko tržište, zajedničku nabavu i dopremu sirovina za proizvodnju manganskih ferolegura, tehničku suradnju i usmjeravanje razvoja proizvodnje manganskih i drugih ferolegura.

Osobito interesantna stavka sporazuma je način opskrbe domaćeg tržišta manganskim ferolegurama. U sporazumu stoji da će TEF pokrivati potrebe domaćeg tržišta do 23000 tona godišnje. Moguće potrebe domaćeg tržišta do 27000 tona godišnje pokrivala bi »Dalmacija« — Dugi Rat, dok bi u eventualnim većim potrebama obe tvornice nastupale s ravnomjernom količinom.

R. T.

Detalj iz Tvornice aluminijske u Lozovcu

AFIRMACIJA SAMOUPRAVNE PRAKSE

Poučan primjer „ELEKTRE“

Vjerojatno će u prvi mah začuditi da su veoma dobri rezultati u primjeni pravilnika o raspodjeli osobnih dohodaka ostvareni u jednom distributerskom poduzeću, kakvo je šibenska »Elektra«, a ne u nekoj proizvodnoj organizaciji.

Prošla su puna tri mjeseca kako su organizacije udruženog rada naše općine usvojile pravilnike o raspodjeli osobnih dohodaka, ali još uvijek nema detaljnih analiza o tome u kojoj mjeri su pravilnici odraz postavki ZUR-a i u kojoj su mjeri uticali na porast i kvalitet proizvodnje i poslovanja. Pogotovo nema analize koja bi govorila o tome, koliko se u organizacijama udruženog rada zaista i primjenjuju usvojeni pravilnici. U Općinskom sindikalnom vijeću su nam rekli da upravo rade takvu analizu i da će javnost uskoro sa njom biti upoznata. Također su nam rekli da među pravilnicima o raspodjeli osobnog dohotka, koje su dosad pregledali, nekoliko zaslužuje posebnu pažnju, među takvima je i onaj iz »Elektre«. Po dobru naravno!

VEZANOST DOHOTKA S OSTVARENJEM PLANA

U traženju osnovnih kriterija, rekli su nam u »Elektri«, pošli su od vlastite prakse, nisu prepisivali pravilnik, već je radna grupa pošla od onoga što je bila svakodnevica u organizaciji udruženog rada.

Princip je ustvari vrlo jednostavan. Na osnovi planirane distribucije, odnosno ostvarenja plana izračuna se ukupni dohodak organizacije udruženog rada i taj se onda dijeli u dva dijela. Jedan dio odlazi na podmirenje vlastitih i društvenih potreba, a drugi dio za raspodjelu na osobne dohotke. Tako bi izgledalo najpristojnije. Iz sredstava za osobne dohotke na osnovi kriterija koje su sami radni ljudi »Elektre« izmislili (na osnovi vlastite prakse) izračunava se učinak svakog zaposlenog, izračunava se njegov doprinos, odnosno njegova zarada. Osobni dohodak prema tome samoupravnom aktu zavisi od složenosti poslova (koji se vrednuju brojem od jedan do pet), potrebne stručnosti i iskustva,

odgovornosti za posao, napora i uvjeta rada na poslu.

Uz ove osnovne kriterije postoji još niz odredbi sračunatih prije svega na to, da se jasno razluči rad od nerada, da svatko zaradi koliko je i zaslužio.

REZULTATI VEĆ VIDLJIVI

Već nakon prvog usklađivanja pravilnika, odnosno primjene, došlo je i do prvih diskusija. Naime, prilikom vrednovanja pojedinih radnih mjesta uvijek se javljala težnja da se radno mjesto vrednuje sa većom ocjenom ili da se dobije radno mjesto koje je bolje ocijenjeno, koje, normalno, nosi i veći dohodak. Tako je bilo prvog mjeseca, ali sve je to na sjednicama radničkog savjeta i zbora radnih ljudi riješeno. Bilo je još sličnih problema, pa bilo je čak i otpora, no, ističu u »Elektri«, potreban je duži vremenski period da bi došlo sve na svoje mjesto.

Više od svega raduje da je značajno porastao interes zaposlenih za sticanje što većeg dohotka osnovne organizacije udruženog rada, da se na svakom mjestu pazi na vlastiti dinar, bilo uštedama, bilo racionalizacijom. Jer svaki uštedeni dinar znači veći osobni dohodak.

U travnju su prvi put isplatili i onaj stimulativni dio osobnog dohotka čime je tromjesečno iskustvo najkonkretnije dobilo obilježje. U ovom kolektivu koji zapošljava 300 radnika kažu da je to samo početak i da će daljnja, ali dosljedna primjena u praksi pokazati kojim pravcima će se dalje ići u dograđivanju kriterija. Sve primjedbe i prijedlozi naći će se pred radničkim savjetom i drugim samoupravnim strukturama i bit će, ukoliko ih prihvate radni ljudi, ugrađivani u mjerila o raspodjeli.

Jer, kako su zaključili u »Elektri«, pravilnik se može i mora mijenjati shodno iskustvima iz vlastite prakse.

M. R.

Primošten

Stalna obuka vatrogasaca

Iduće godine će DVD »Primošten« proslaviti četvrt stoljeća postojanja. Za vrijeme otkad djeluje ova se organizacija, jedna od najaktivnijih u Primošenu, može pohvaliti izuzetnim rezultatima. Na prošlogodišnjem općinskom natjecanju dobrovoljnih vatrogasnih društava u Skradinu ženska, muška i pionirska ekipa ovog društva zauzela je najbolje mjesto, a prije dvije godine u akciji koju je vodio Vatrogasni savez Hrvatske pod nazivom »turističke patrole« opet su bili najbolji.

Društvo trenutno okuplja 104 člana u svim grupama: muškoj, ženskoj i pionirskoj. Inače se vodi stalna briga o pomlađivanju kadra, tako da će se i ovog proljeća u društvo učlaniti određen broj mladih članova. »Društvo je inače dobro opremljeno«, reče Svetin Hujlev, tajnik Društva, »imamo dva agregata, velik broj aparata za gašenje, sanitetsku opremu, itd. Potkraj godine dobit ćemo i još jedna »navalna« kola kapaciteta tisuću litara.«

No mnogo više od opremanja pažnja se posvećuje obučavanju svakog člana, tako se vježbe i provjere obavljaju kad god se ima vremena. Jedna vježba je izvedena polovicom travnja kad je šafeta prolazila kroz Primošten, a sad su u toku pripreme za općinsko prvenstvo. Na taj se način, stalnim provjerama postiže puna gotovost i spremnost za zaštitu od požara, kojih, uostalom, proteklih godina na Primoštenskom području i nije bilo mnogo.

M. R.

Primoštenski vatrogasci u akciji

Novi objekti u Tribunj

Osim već dovršenog dječjeg vrtića, očekuje se i skoro završavanje radova na prvoj fazi vanjske rasvjete, polaganja telefonske linije i izgradnje nove samoposluge.

U Tribunju se intenzivno radi na izgradnji mjesta, rješavanjem mnogih gorućih problema infrastrukture. Akcijom mještana, pokrenuta je izgradnja nekoliko objekata od primarne važnosti za normalan život Tribunjaca. Pored uspješne sanacije zgrade zadrugnog doma, ove godine se gradi nekoliko važnih objekata. Osmog ožujka, otvoren je dječji vrtić koji će u mješovitom odjeljenju primiti tridesetoro djece. Vrtić su zajednički izgradili Mjesna zajednica Tribunj i SIZ predškolskog odgoja. U izgradnju zgrade, u kojoj će biti smještena i osnovna škola, utrošeno je 250.000 dinara. Omladina i mještani vlastitim su radom pružili značajan udio, kao i u izgradnji drugih objekata. Tako su već položeni

kablovi za rekonstrukciju postojeće mreže vanjske rasvjete. Na oko dva i po kilometra od školske zgrade do uvale Sovlje bit će postavljena 54 moderna rasvjetna stupa, prvi put u Tribunju sa živinim svjetiljkama. Sredstva za postavljanje rasvjete i radove na kanalima osigurali su mještani.

Po završetku radova na vrtiću započeli su i radovi na dovršenju samoposluge za koju je gotova projektna dokumentacija. Na kraju spomenimo, da je za 1. svibnja najavljeno i puštanje u promet telefonske linije. Prvi telefoni trebali bi zazvoniti zajedno s dovršetkom radova na prvoj fazi vanjske rasvjete, za prvomajске praznike.

Z. B.

PIROVAC

Još 15. svibnja 1965. godine, radni ljudi i građani Pirovca organizirali su se i osnovali svoju mjesnu zajednicu, kako bi solidarno i samoupravno, zajedničkim snagama rješavali zajedničke potrebe i interese.

Potreba i interesa je bilo doista mnogo, počev od onih najvitalnijih. Jer, naselju su nedostajali ključni objekti: putevi, voda, struja... Sjetimo se samo da je to područje bilo zaostalo i nerazvijeno. Stajalo je ono nekako po strani i u sjeni, sve dok i magistrala ne prođe i spoji ga »sa svijetom«. I vidike otvori...

KORACIMA NAPRIJED

Krenulo se koracima naprijed, najprije sporo, ali kasnije brže. Počelo je dobrovoljnim akcijama mještana, samodoprinosom, elanom i željom da naselje bude ljepše, a život u njemu lagodniji. Ali, usprkos najboljoj volji, nije se sve moglo riješiti odjednom. Materijalna sredstva, kojih nikada nije dovoljno, presijecala su ozbiljne zahvate.

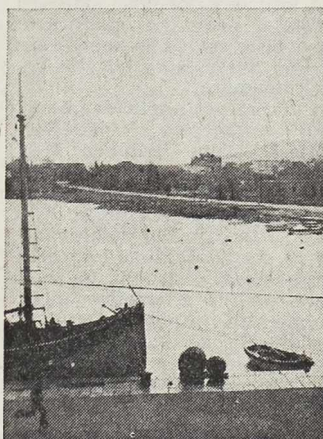
Od 1972. godine, odjednom se naglo redaju uspjesi. Obnavljaju se neki objekti, poput kino dvorane, zgrade Turističkog društva i nove pošte. »Esplanada« Zagreb gradi svoje odmaralište na glavnoj plaži. I Auto-Dubrava sagradila je u Pirovcu radničko odmaralište. Nikoše potom još dva, pa i vikend-kuće. Bilo ih je 1972. godine tridesetak, a danas šest stotina!

Počinju se i putevi asfaltirati. Pristupa se i planskoj obnovi turizma i turističke privrede na svim poljima, koja je, na koncu, važan izvor prihoda i mještana Pirovca.

ŠTO JE SVE UČINJENO?

Da nabrojimo ono što je učinjeno na području Pirovca od 1972. godine do danas: preko 50.000 četvornih metara puta je asfaltirano; podzemnim kablovima u dužini od 2.000 metara priključena je struja; javna rasvjeta po-

nekad
i
sad

stavljena je na ulicama Pirovca; za nasipanje mora za novu obalu utrošeno je 220 tisuća dinara, a 50 tisuća za obnovu parkova; u izgradnju i obnovu glavne i drugih plaža Pirovca uloženo je 120 tisuća dinara, a za izgradnju spomen-ploče palim borcima mještani Pirovca dali su 120 tisuća dinara.

Brojkama gledano, u sve objekte utrošeno je ukupno 4.930.000 dinara. Mnogo više je dato gledano okom i srcem Pirovcana, koji vide i što je svim tim dobijeno.

NAREDNI ZADACI PIROVČANA

Sve potrebe time nisu zadovoljene. Ima još zadataka... Između ostalih, to je i dogradnja zdravstvene stanice. Mještani su samodoprinosom osigurali sva potrebna sredstva. Pribavili su i potrebnu dokumentaciju. Čekaju sada na građevinsku dozvolu.

Izgradnja novog groblja, također zanima Pirovcane.

Do konca 1980. godine, prema planu razvoja Mjesne zajednice, ovdje će se izgraditi i nova obala u dužini od 250 metara. Za tu svrhu, sredstva će se osigurati iz komunalnog doprinosa i dobrovoljnim akcijama mještana.

Bahrija KOLAR

Iz Vodica

Promjena namjene samodoprinos

Što je primoralo Vodičane da izmijene namjenu samodoprinosu kojim je trebao biti riješen jedan od najznačajnijih problema ovog turističkog mjesta — regulacija kanalizacije. Sredstva su prikupljena, ali glavni cilj referenduma od 1973. godine nije realiziran. Jedan dio sredstava (20 posto) bio je namijenjen za asfaltiranje dionice ceste u pravcu Bribira, što je i ostvareno. Međutim, glavnina sredstava je duže vrijeme ostala na strani i time gubila na vrijednosti.

Jedan dio od tih 80 posto posuđen je za izgradnju vrtića, a pošto je SIZ za neposrednu dječju zaštitu sredstva vratio, trebalo je pristupiti izradi glavnog kolektora koji bi riješio problem otpadnih voda centralnih dijelova mjesta. Na taj bi se način otpadne vode izvele dalje od obale. Za takvo idejno rješenje neophodna je bila suglasnost Općeg vodoprivrednog poduzeća iz Splita, Lučke kapetanije, JNA i Općinskog zavoda za urbanizam. Međutim, Opće vodoprivredno poduzeće nije dalo suglasnost zbog parcijalnog rješavanja problema, te zahtijeva kompletan projekt za čitavo mjesto. Tadašnji projektant — Kamunalno poduzeće iz Pirana, nije moglo da preuzme na sebe tako velik zadatak. U razgovoru sa predstavnikom Savjeta Mjesne zajednice Cvitanom Lasanom i tajnikom Mjesne zajednice Antom Bastićem, saznali smo da je bilo pokušaja nalaženja projektanta koji bi mogao dati idejno rješenje za regulaciju otpadnih voda iz čitavog mjesta. Ali ostvarenje te zamisli nije bilo moguće zbog nepostojanja urbanističkog plana razvoja područja Vodice—Tribunj. Istodobno, preovladao je stav predsjednika Skupštine općine Šibenik da i u Šibeniku postoje stručne službe koje taj posao mogu isto tako dobro obaviti. Tada se donosi odluka da do rujna 1974. godine treba izraditi urbanistički plan za ovo područje, ali od tada do danas ta se odredba iz godine u godinu prenosi u program rada za narednu godinu. Sve to stvara nezadovoljstvo među mještanima, jer nepostojanje urbanističkog plana onemogućava ne samo rješavanje problema otpadnih voda, već time Vodice svake godine gube stotinjak kandidata za gradnju obiteljskih ili vikend-kuća. Najviše su pogođeni radni ljudi sa nižim primanjima, jer čak ni na vlastitom zemljištu ne smiju graditi kuću. Zbog toga je sve raširenija tzv. divlja gradnja koja će sigurno u budućnosti praviti velike smetnje urbanističkim programima. Sve dok se to ne riješi bit će usporeno razvijanje ne samo Vodica jer to nije samo njihov problem.

Ipak Vodičani imaju povjerenja u rad svoje Mjesne zajednice što najbolje pokazuje podatak da se na proteklom referendumu pojavilo 84,5 posto građana upisanih u biračke spiskove. Za izmjenu namjene samodoprinosu glasalo je 78,4 posto od svih upisanih. Tom izmjenom namjene počet će iskorištavanje raspoloživih sredstava. Najveći dio sredstava (milijun dinara) utrošit će se za adaptaciju kino-dvorane, a ostalo će poslužiti za najnužniju rekonstrukciju odvoda otpadnih voda u luci. Kino-dvorana je već duže vrijeme van upotrebe, jer krov prokišnjava, postoji opasnost od rušenja plafona, jednom riječju čitava je zgrada u takvom stanju neupotrebljiva. Predviđa se da će tokom ljetnjeg perioda biti izmijenjen dotrajali krov, a također se planira uvođenje centralnog grijanja, adaptacija pozornice, a u jednom dijelu zgrade urediti bi se prostorije za glazbu. Rad na uređenju glavnog kolektora neće, međutim, početi do kraja turističke sezone.

E. SPRLJAN

Biličani na uređenju ceste Bilice—Stubalj

AKTUALNO

Kada urbanistički plan

Šibenik još uvijek nema svoj generalni urbanistički plan. Slična je situacija i s mnogim drugim mjestima na području općine, pa se u posljednje vrijeme sve češće — i, smatramo s pravom, postavlja pitanje što je s tim urbanističkim planovima. Jer, činjenica je da bi oni trebali biti osnov stambene i svih ostalih oblika izgradnje na cijelom području općine.

Općinski zavod za urbanizam spominje se u takvim diskusijama kao glavni »krivac« za nepostojanje tih planova. Pa, ako je, možda, prestrogo i reći da je jedini »krivac«, a ono je sigurno najmjerodavniji da nam da u ovom trenutku odgovor na spomenuta pitanja.

Općinski zavod za urbanizam osnovan je prije pet godina i sama činjenica da je u tom razdoblju trebalo iznaći stručne kadrove, opremiti radni prostor, srediti i prikupiti dokumentacijsku osnovicu — bez koje ne može biti kvalitetnog rada — ukazuje na logičnost postojanja cijelog niza objektivnih i subjektivnih nedostataka u radu Zavoda. Odbijamo, međutim, kao potpuno neosnovanu tvrdnju o isključivoj odgovornosti Zavoda za nepostojanje Generalnog urbanističkog plana — izjavio je diplomirani inženjer arhitekture Ivan Medić, direktor Općinskog zavoda za urbanizam. U nastavku nam je rekao:

— Osobno mislim da nedostatak GUP-a nije u mnogome usporio prostorni razvoj grada, te da su rasprave o njegovoj koncepciji — koliko god dugotrajne bile — ipak znatno pridonijele kvalitetnijoj izradi tog plana i ukazale na ono što je u urbanističkom pogledu za grad u ovom trenutku najrealnije i najprihvatljivije. Želim, zapravo, naglasiti da je Generalni urbanistički plan, kao dokument, mogao biti donesen i ranije, ali pitanje je koliko bi on, bez ovako kvalitetnih ocjena mnogih vitalnih problema raspravljenih u međuvremenu, bio upotrebljiv. Smatram, da su tek sada sazreli uvjeti za izradu razvojnog prostornog plana Šibenika.

Kako se saznaje, zaista su već obavljene sve predradnje za izradu ponešto izmijenjene i nadopunjene prvobitne koncepcije Generalnog urbanističkog plana, koja će sadržavati prostor od Brodarice, s jedne, do Sovlja s druge strane, uključujući — osim gradskog područja — Vodice i Tribunj. O prijedlogu ove koncepcije raspraviti će se na jednoj od idućih sjednica svih skupštinskih vijeća.

Što je dosad učinjeno u ostalim mjestima na području šibenske općine — pitamo Medića.

— Primošten i Rogoznica obuhvaćeni su razvojnim planom, koji je donesen 1972. godine, a prostorni plan za područje Murtera i Pirovca nedavno je usvojila Skupština općine. Otoci Prvić i Zlarin već imaju urbanističke planove, dok će sva ostala mjesta biti obuhvaćena predstojećim Općinskim prostornim planom. Kad je riječ o provedbenim planovima, oni — u smislu stambene izgradnje — zasad postoje jedino za Primošten i Zlarin, a pripremaju se i prijedlozi takvih planova za Grebašticu, Kaprije, Žirje, za sva mjesta na otoku Murteru, te za Pirovac, Vodice, Tribunj, Brodaricu i Rogoznicu. Da li će naša društveno-politička zajednica osigurati financijska sredstva za izradu svih tih planova, u ovom trenutku ne mogu kazati, niti u ime Zavoda preuzeti odgovornost za to. Osim financijskih sredstava, problem je u gotovo svim priobalnim mjestima i nepostojanje geodetske podloge kao osnove za izradu provedbenih planova. Jasno je da je u tako mnogostruko složenim prilikama, najlakše posegnuti za isključivom odgovornošću Zavoda. Time se, na žalost, neće riješiti postojeći problemi. Kad bi to bilo moguće, rješenja bi bila vrlo jednostavna, — rekao je na kraju inž. Ivan Medić, direktor Općinskog zavoda za urbanizam.

Z. PODRUG

Dječja akcija

U organizaciji Općinske konferencije Crvenog križa, prve subote u mjesecu provodi se akcija sakupljanja sekundarnih sirovina, u kojoj sudjeluju učenici šibenskih osnovnih i srednjih škola, uz značajnu pomoć građana u mjesnim zajednicama. Samo u prošloj godini, u proizvodnju je vraćeno nekoliko tona tekstila, papira i stakla.

Do 1981:

Još 160 km pod asfaltom...

Kad su u lipnju prošle godine Skupština općine Šibenik i Samoupravna zajednica za zajednicu za lokalne ceste donijele plan modernizacije cesta na području općine za razdoblje do 1981. godine, mnogima se taj plan učinio ambicioznim i teško ostvarivim. Iskustva u prvoj godini njegove realizacije pokazuju, međutim, suprotno. Od oko 160 kilometara cesta, koliko se planira modernizirati u ovom petogodišnjem razdoblju, već će do konca ove godine biti asfaltirano više od 40 kilometara.

Ovih se proljetnih dana već radi na pravcima Šibenik—Vrpolje i Vaćani—Bribske Mostine. Planom je predviđeno da bi 15 kilometara ceste, koliko ukupno iznose ove dvije dionice — trebalo biti asfaltirano do 27. srpnja. Radi se i na primošenskom području, na modernizaciji 2 kilometra duge prometnice na potezu Draga—Krčulj—Široke. Radove na tim cestama izvođe radnici dvaju šibenskih kolektiva — »Kamenara« i »Poduzeća za ceste« — kojima će biti povjereni i svi predstojeći poslovi na području općine.

Kad već govorimo o onome što predstoji, onda kažimo da će u svibnju otpočeti radovi na cesti Vaćani — Bratiškovci — Plastovo, a koji mjesec kasnije i na 8 kilometara dugom pravcu Dubrava — Perković. Dionica od Šibenika do Dubrave već je asfaltirana i puštena u saobraćaj 2. studenoga prošle godine. Za modernizaciju ceste Sapin Dolac — Podorljak, te odvojaka od Jadranske magistrale prema Zečevu i Martinskoj, u toku je izrada financijskih programa. Do konca ove godine trebale bi, osim spomenutih, biti asfaltirane još i cestovne dionice od zaseoka Gata do Stublja, te od Ladevaca do Gaćezele.

Najvažniji činilac u realizaciji Programa modernizacije prometnica šibenskog područja svakako su financijska sredstva, ili točnije rečeno izvori tih sredstava. Petogodišnjim je planom predviđeno utrošiti u tu svrhu 210 milijuna dinara.

Veliki udio u tome dat će Zajednica za ceste SR Hrvatske, kao i Regionalna zajednica za ceste iz Splita, ali ono što želimo ovom prilikom posebno istaknuti, iako ne predstavlja najznačajniju novčanu stavku, to su sredstva viška uplaćenog javnog zajma za ceste, sredstva iz Fonda za razvoj privredno nedovoljno razvijenih dijelova općine, te samodoprinosi stanovnika u gotovo svim vanguardskim mjesnim zajednicama.

Stanovnici naše općine upisali su 65 milijuna dinara zajma za ceste ili oko 25 milijuna više od obveze utvrđene republičkim programom. Prema raspoloživim podacima, do danas je uplaćeno više od polovice toga iznosa, a na ime upisanog viška zajma vraćeno je SIZ-u za lokalne ceste oko 7 milijuna dinara. Ta su sredstva već uložena u prve kilometre asfalta na šibenskim cestama i činila su osnovicu za početak građevinskih radova.

Prema raspoloženju koje se osjeća među stanovništvom mnogih dijelova općine, vjeruje se da bi čak 50 posto od ukupno upisanog iznosa zajma moglo biti iskorišteno na našem području. Mnogi su spremni ustupiti obvezne zajma kako bi i na taj način pridonijeli bržem saniranju cestovnih problema svoga kraja. To će, uz

mjesne samodoprinosi i dobrovoljni rad, predstavljati još jedan — nov i značajan — oblik svijesti naših radnih ljudi i njihove želje da se aktivno uključe u sve akcije i nastojanja naše društvene zajednice.

To su pokazali i na još jednom primjeru. Više od stotinu organizacija udruženog rada s područja općine potpisalo je do danas samoupravne sporazume o izdvajanju 0,4 posto iz dohotka privrede u — prošle godine osnovan — Fond za razvoj nedovoljno razvijenih dijelova općine. Tako je za 1977. u tom Fondu sakupljeno već 5 milijuna dinara, od čega će najveći dio biti iskorišten upravo za lokalne ceste.

I da zaključimo: zajednička i planirana akcija svih zainteresiranih pokazala je u desetak mjeseci — koliko je prošlo od donošenja Programa modernizacije cesta — kako se ono što je godinama predstavljalo nerješiv problem, može takvim načinom rada ipak efikasno riješiti. I dala je veliku nadu, da će 228 kilometara lokalnih cesta šibenskog kraja, od kojih je do danas asfaltirano svega šezdesetak kilometara, dobiti do konca planiranog petogodišnje suvremeniji izgled, da će postati udobnije i sigurnije za sve one koji njima svakodnevno saobraćaju.

Z. P.

— Tamo - amo po gradu —

MIGRACIJE, EMIGRACIJE, IMIGRACIJE...

Cesta je pojava da se kadrovi sele iz jedne u drugu organizaciju udruženog rada. U posljednje vrijeme u modi su pravnici i ekonomisti koji mogu kad god zažele u bilo kom kolektivu naći radno mjesto. Tako u Lozovcu, kažu, više i gotovo nemaju ekonomista i pravika — otišli su tamo gdje su im ponudili bolje uvjete. Ako se zna da su upravo ti stručnjaci nosioci poslova u izradi pravilnika i cjelokupne aktivnosti oko primjene ZUR-a, onda malo čudi kako nisu uspjeli svojim radom stvoriti uvjete za bolju zaradu i poslovanje. Možda je u pitanju nešto drugo, po onoj narodnoj... kopljem u trnje.

MASLINE, MASLINE...

O tome da su nam masline, maslinari i maslinjaci u stagnaciji, dugo smo govorili. U posljednje vrijeme sve se više govori da maslinarstvo,

S I OKO PARKIRALIŠTA

ČORSOKAK

To je posebna tema za sve šibenčane, kako one sa volanom, tako i one bez njega. Jer, dok se prvi muče gdje zaustaviti svoja vozila, drugima ostaje malo mjesta da prođu mimo automobila, koji se ponajčešće zaustavljaju svuda, usprkos svim rezonima i zabranama.

Stanje u gradu takvo je da je promet veliki, a prikladnih prometnica — nema. Kapacitet postojećih parkirališta nedovoljan je za bilo koje doba godine. A da i ne pričamo o tome kako je u jeku turističke sezone.

Za sada, legalna parkirališta postoje u predjelu Starog pazara. Doca, Lenjinova trga, Ulice kralja Tomislava, dijelu Vidika i Željezničke stanice, te ljeti na Poljani maršala Tita. Legalna, kažemo, jer stvarno, vozila se zaustavljaju svuda, gdje je to prostorno moguće. Stjecanjem okolnosti saobraćajna policija je na neki način prisiljena da takvo parkiranje tolerira. Intervenira se izuzetno, samo ako zaustavljena vozila predstavljaju smetnju ili opasnost po sigurnost saobraćaja.

Ne zaboravimo ipak da nam je u gradu na raspolaganju samo jedna saobraćajnica. Ona koju čini Ulica Borisa Kidriča i Ulica Bratstva i jedinstva. Kamo onda sa vozilima? Obala nam je njima uvijek krkata, a njome se i u toku radnog vremena saobraćaj teško odvija. Uzgred da podsjetimo: obala nam tone već godinama i možda je vrijeme da se ozbiljno zapitamo koliko ona može podnijeti i opterećenja teretnim vozilima?

Sve u svemu, pluća grada guše vozila. Grad je sav nalik na jedno ogromno parkiralište. Pa i onda kad su sami za to krivi šibenčani i kolima »skoknu« iz neke od sporednih ulica, do središta. Kamo se tek oni ne parkiraju?

B. K.

kao grana privredivanja, može biti itakako rentabilna i u tom smislu čine se znatni naponi. Formiraju se klubovi maslinara, zagovara se pomoć stručnjaka...

Samo da ne proteče previše vode dok se ne izrade silni statuti, dok se izaberu pravi organi i dok se ne donesu pravosnažne odluke...

PRIKLJUČCI ZA VODOVOD

O tome da zapadni dio šibenske općine nije najbolje opskrbljen vodom govori se pogotovo u ovom dijelu općine.

Samo se ne zna slijedeće. Ne zna se, da jedan potrošač vode iz svog kapaciteta, a da to nitko, osim njega i njegovog susjeda ne zna, opskrbljuje ilegalno i njega.

Zna se samo još to da domaćini ovog dijela općine pitku vodu svojski troše na zalijevanje vrtova.

STIMULANS

komentar

Simbolika treće šanse

Prije stotinu godina Šibenik je imao prvu šansu da se željezničkom prugom poveže s unutrašnjošću preko Konjevrate i Drniša (što je za tridesetak kilometara kraća prometna linija od sadašnje koja ide preko Perkovića), ali su austrijske vlasti odbile taj projekt »Montepromine« i dale prednost pruzi Knin—Drniš—Split s odvojkom od Perkovića za Šibenik.

Dругу šansu za gradnju te kraće željezničke veze Šibenik je imao početkom ovog stoljeća, kad je »Šipad« bio zainteresiran za prugu od Knina preko Drniša, Žitnice i Konjevrate do Šibenika, ali su gradske vlasti i tada odbile taj projekt. No, zanimljivo je da je baš u to doba šibenska luka postigla promet kakav je dostigla (tek ili već, svejedno) prošle godine! Kako tvrde ekonomski stručnjaci, da je Šibenik imao tu željezničku liniju, lučka privreda u ovom gradu imala bi mnogo veće značenje i bila konkurentnija i od zadarske i splitske negoli je danas. Treću šansu za gradnju te pruge Šibenik ima, koliko god se to činilo preuranjeno, danas, uoči konačna opredjeljenja politike dugoročna privrednog razvoja općine, a u povodu definiranja nove industrijske zone, sjeveroistočno od grada.

Naime, očito je da je Šibeniku dalji razvoj tzv. bazne industrije nužan, ali i da se istodobno, kako pokazuju ekonomske analize, od tog dijela gradske privrede ne može očekivati presudan utjecaj i doprinos povećanju zaposlenosti, standarda i urbanizacije. Dakle, svojevrsan je conditio sine qua non za društveno-ekonomski razvoj grada prerađivačka industrija, kojom je dosad Šibenik i te kako oskudijevao, pa se to sad nepovoljno odražava i na zaposlenost aktivnog stanovništva općine i na razvoj društvenih djelatnosti i životna standarda uopće.

No, također je očito da se i budući kapaciteti bazne i prerađivačke industrije ne mogu graditi u samom gradu, niti na njegovoj neposrednoj periferiji. Znanstvene studije i istraživanja pojedinih ekonomista ukazuju na mogućnost da se buduće industrijske zone lociraju sjeveroistočno od Šibenika, u blizini mjesta Podi, Čvrljevo i Žitnica. Zasad je za gradnju tvornica anodnih blokova, elektroda i ferolegura Skupština općine Šibenik prednost dala lokaciji Podi, koja kao i lokacija u Čvrljevu, ima niz ekonomskih i tzv. matematički nemjerljivih prednosti pred lokacijom kraj Žitnice.

No, za budući razvoj prerađivačke industrije, koja će biti jedan od strateških ciljeva razvoja općine do kraja ovog stoljeća, pa i dalje, lokacija u Čvrljevu, kako pokazuju i ekonomske i sociološke analize, dolazi na prvo mjesto. A s njom, eto, i ova treća šansa (valjda u tom broju nema neke posebne simbolike?) Šibenika da sagrađi izravnu željezničku liniju preko Konjevrate sa Drnišom, unutrašnjošću, pa dakle i srednjom Evropom, koja bi bila kraća za spomenuti tridesetak kilometara.

Hoće li, najzad, tu treću šansu Šibenik i — iskoristiti?

Ivo JAKOVLJEVIĆ

Oprez vozači

I ove godine će u reguliranju saobraćaja na području Šibenika, uz organe Saobraćajne milicije, sudjelovati srednjoškolski. I to za vrijeme ljetnih mjeseci, kada je naročito frekventan promet na gradskim ulicama. U tu svrhu, na osposobljavanju srednjoškolaca — prometnika brine Stanica za sigurnost saobraćaja na putevima u suradnji s Općinskom organizacijom Saveza socijalističke omladine.

Na slici: Prometni vod srednjoškolaca.

SEMAFOR

Izmjene na kolnicima

Što je to što se mijenja ili će se uskoro promijeniti na šibenskim kolnicima? Odgovor na to pitanje dobili smo u Službi za sigurnost saobraćaja, a mogli smo dobiti i drugdje, od urbanista ili drugih institucija i organa. Zadržimo se tek na ovom.

Reguliranju pojedinih jednosmjernih ulica već se prišlo, pa se, na primjer, već rekonstruirala Ulica Borisa Kidriča. A što se tiče planova, ove bi godine trebala otpočeti i rekonstrukcija Ulice Bratstva i jedinstva. Njome bi se obuhvatilo i uređenje Starog pazara. Ne bi izostala ni izgradnja trotoara od Doma zdravlja ka Meterizama.

Na gradskim prilazima, traže se razrješenja čvornim petljama. Za sada, spominjemo samo prilaz u predjelu sv. Mare, gdje se u tom pravcu najdalje odmaklo. No, o tom, potom. Spomenimo još i to, da će početi izgradnja tehnološke ceste Luka — Mandalina — Ražine, te da se radi i na realizaciji terminala za teretna vozila, kojeg Šibenik nije dobio do danas unatoč svim potrebama.

PORAST BROJA PRIVATNIH AUTOMOBILA

Trenutno je na području šibenske komune registrirano 5917 privatnih putničkih vozila. Najviše ih se, inače, registrira u proljeće i jesen. Samo za posljednjih pet godina, bilježimo porast od petnaest posto registriranih osobnih putničkih vozila.

PREOVLADAVA »ZASTAVA«

Sudeći po vrsti i cijeni vozila naših sugrađana, možemo reći da su u Šibeniku još uvijek rijetka skuplja vozila. Ponajviše se kupuju automobili iz »Zastavina« programa, poput »Zastave 101« ili »Zastava 750«, kojima na listi nema premca. Ipak, među vozilima Šibenčana nađu se i poneki »Vartburge«, »Škoda«, »Citroene«, te »Moskvić« ili »Lada«.

VOZAČI »B« KATEGORIJE

Od ukupno 11.500 evidentiranih vozača u šibenskoj općini, 8.500 su — vozači osobnih putničkih automobila. Iz godine u godinu, sve je veći interes za polaganje vozačkih ispita. Tako, samo u zadnje tri godine, na popisu vozača »B« kategorije bilježimo porast od 12 posto!

TEŽE DOVOZKE DOZVOLE

S rastom interesa za stjecanjem vozačke dozvole, »oštre« se kriteriji da se ti interesi i zadovolje. Jer, stalno se proširuje program vozne obuke, a i sami liječnički pregledi budućih vozača »stroži« su nego li ranije. Prošle godine na našoj općini vozačku dozvolu je steklo 1113 osoba. Točan podatak nemamo, ali je sigurno da ih je na popisu prijavljenih bilo neporedivo više.

UDESI S MNOGO ŽRTAVA

U 1977. godini, na području šibenske općine zabilježeno je 608 saobraćajnih nezgoda. U njima je živote izgubilo 17 osoba, dok ih je 123 teže, a 220 lakše povrijeđeno. Procijenjeno je da materijalna šteta, koja je tom prilikom pricinjena, iznosi 13.242.050 dinara. A u 1976. godini za koju je evidentiran veći broj nezgoda, materijalna šteta iznosila je nešto manje, točnije 11.378.020 dinara.

ZBOG ZAKONA I VREMENA

Ako je i stvarno smanjen broj nezgoda u prošloj godini na šibenskim kolnicima, onda je to prvenstveno rezultat Zakona, i činjenice da su radnici službe unutrašnjih poslova, usmjerili svoj angažman ka reguliranju javnog prometa.

S druge strane, nije naodmet niti na oko bezazlena stvar. Riječ je o tome da je proteklo ljeto bilo sušno, što je samo išlo na ruku vozačima. Jer, šibenski kolnik je natopljen masnim tvarima i klizak uvijek, pa još kad kiša padne, prava je zamka za vozila.

TRAGOM UDESA

Prevelika brzina vožnji, nepropisno pretjecanje i obilaženje drugih automobila s obzirom na saobraćajne uvjete, vremenske prilike, stanje kolnika i vozila, samo su neki od prvih elemenata na skali uzroka koji dovode do saobraćajnih nezgoda. Uzred da kažemo i to, da su ovi elementi i najcrniji u lancu uzroka, jer iza njih stoje ona »padanja u škare«, »frontalni sudari«, i najtražnije ljudske bilance.

A potom, slijede i vožnje nepropisnom stranom kolnika, gubljenje kontrole nad vozilima, neustupanje prvenstva, prekoračenje dozvoljenih i ograničenih brzina itd.

NJEGOVANJE REVOLUCIONARNIH TRADICIJA

Iz Udruženja domicila 8. šibenske brigade

U godini Titovih jubileja pokrenuta je inicijativa za nastavak njegovanja revolucionarnih i borbenih tradicija boraca 8. šibenske brigade NOVJ. Preživjeli borci sada su se udružili: njih oko šest stotina iz rodnog grada ili neposredne okoline, zatim Beograda, Splita, Sinja i drugih mjesta. Oni se

ca pada, kao što se zna — 2. studenoga ove godine.

● SUBNOR naše općine, na molbu naroda Cetinjske krajine, dao je novčanu pomoć u iznosu od 30.000 dinara za rekonstrukciju spomenika palim borcima Šibenske brigade, koji je podignut u njihovu kraju, pored živopisne Cetine.

● Već nekoliko godina učenicima Osnovne škole »Mate Bujas iz Šibenika posjećuju spomenik palim borcima 8. brigade i tom prilikom susreću se sa svojim prijateljima — mališanima Osnovne škole »Prvi dinarski odred«. Susret je, po običaju u Hanu, pored rijeke Cetine.

Ove godine, kako saznajemo, susret će biti uveličan posebnim, jubilarnim programom, koji je izradila Komisija za njegovanje revolucionarnih tradicija i NOB. Između ostalog, učenici će se oprobati na temu »Rame uz rame za slobodu«.

R. GRGUREVIĆ

POZIV BORCIMA 8. ŠIBENSKE BRIGADE

Sve priloge za knjigu o brigadi, u prvom redu ratna sjećanja, šalite na adresu: Udruženje domicila 8. brigade, Šibenik, Trg Lenjina broj 2 — (SUBNOR).

gotovo svakodnevno obraćaju Odboru za ovo ili ono pitanje. Uvijek su spremni da ožive sjećanja na dane provedene u borbi za slobodu.

● Udruženje preživjelih boraca 8. šibenske brigade priprema skromno izdanje o borbenom putu svoje jedinice, čime se želi obilježiti 35-godišnjica formiranja. Ta godišnja-

Iz klubova Šibenčana i prijatelja Šibenika

I ovog proljeća, Šibenčani i prijatelji Šibenika, koji žive u Beogradu i Zagrebu, priredili su tradicionalne susrete. Zagrebački Šibenčani tim povodom izdali su mali »Šibenski list« iz kojeg donosimo dio uvodnika.

Koliko se pamti (jerbo u to vrime nije jošter bilo ništa napisano) prvi pokušaj okupljanja Šibenčana u Zagrebu pada u 1965. g. Bilo je to na inicijativu Skupštine općine Šibenik. Odaziv je bio dobar. Razgovaralo se s tadašnjim predsjednikom općine. Bilo je dogovora i o nekim oblicima djelovanja. Izabran je i skup vodećih. I tu se stalo.

Drugi se pokušaj okupljanja zblio 1971. g. Nakon toga, s nekim varijantama, bilo je isto kao i nakon prvog pokušaja. Dakle, opet ništa.

Godine 1973. neki zanesenjaci pokušavaju ponovo, ne bi li se učinilo bar nešto više. Sastajali se, dogovaraju (i, razumi se, beštimavaju sve u šesnaest). Konačno ideja: Šibenska večer u Zagrebu (kuš lagnje neg okupit juđe na zabavu). Proglašavaju sebe Inicijativnim odborom za organizaciju Šibenske večeri u Zagrebu. Prave se prvi spiskovi (svitovanja padaju na sav itac), pišu pisma svima onima do čijih su adresa došli. I konačno: Prva Šibenska večer u Zagrebu 1974. g. u Gradskom podrumu. Veliki uspjeh i mnoštvo — prigovora (ne bi bili Šibenčani bez toga). Najviše su prigovarali oni koji nisu »ujagmili« mjesto za tu večer.

Inicijativni odbor brzo uči i priređuje Šibensku večer '75 u novome i velebnom Intercontinentalu Zagreb. Opet izvanredan uspjeh.

Nakon toga se pristupilo zakonskom oblikovanju našeg okupljanja. Petog ožujka 1976. g. održana je u prostorijama Zbora liječnika Hrvatske osnivačka skupština. Pristustvovalo je 114 zagrebačkih Šibenčana. Čin su uveličali i predstavnici društveno-političkih

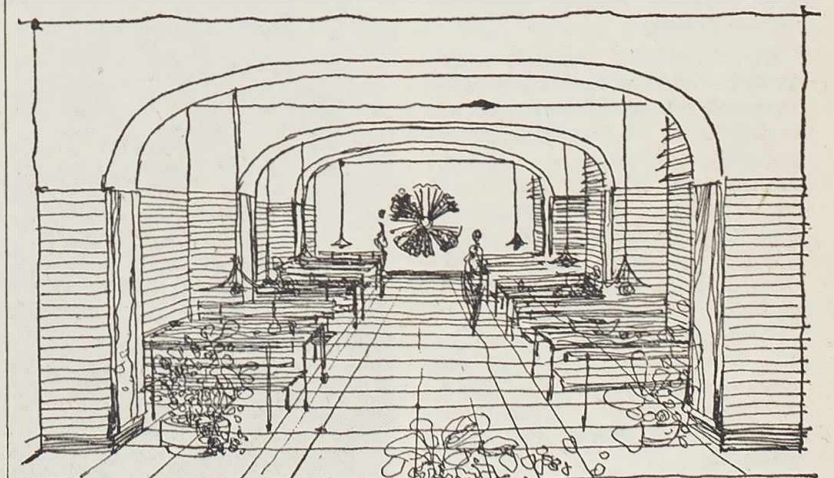
organizacija iz Šibenika. Sve je bilo kako valja: izabrano je radno predsjedništvo, izloženi zadaci i program rada Kluba, usvojen Statut i izabrani organi skupštine te vodstvo Kluba.

Šibenska večer '76 bila je malo manje uspješna od prethodne. No, u cjelini je zadovoljila, jer je po srijedi opet bio Intercontinental Zagreb.

U međuvremenu se stvara mogućnost dobivanja prostorija za Klub. Sastanci, dogovori, pregovori, ljetnje, brige i poneko zadovoljstvo članova uprave (ali samo onih koji rade). Podrška Skupštine općine Šibenika i Jadranske banke Šibenik uz susretljivost Skupštine općine Centar-Zagreb urodili su plodom. Našem je predsjedniku laknulo kada je 29. travnja 1976. potpisao ugovor o zakupu poslovnih prostorija u Ulici 8. maja 1945. broj 35. Napokon, odlično!

Ali to odlično kratko traje. Imamo prostorije, imamo idejno rješenje za uređenje prostorija (fala Saši), ali imamo i problema. Ne spominjemo sve, samo financije (ah šoldi!). Spomenit ćemo i slab odaziv zagrebačkih Šibenčana da sa skromnom uplatnicom potvrde svoje članstvo u Klubu.

Cijela 1977. godina protekla je u nastojanju da se pronađu sredstva za uređenje klupskih prostorija. Bilo je prijedloga raznih. Međutim, sve ovisi uglavnom od pomoći iz Šibenika. Skupština općine osigurava Klubu 200.000 d kao početna sredstva za radove na uređenju Kluba. A predlaže se i mogućnost da se članovi kluba odreknu svojih obveznica zajma za ceste u korist Kluba! Hoće li se članovi Kluba odazvati takvom prijedlogu?

B. K. Skica izgleda Kluba Šibenčana u Zagrebu. Stvarnost ili želja?

XVIII JUGOSLAVENSKI FESTIVAL DJETETA

RAZNOVRSTAN FESTIVALSKI PROGRAM

Prošlo je punih 11 godina ot kako se na ovim stranicama zadnji put pisalo o Jugoslaven-skom festivalu djeteta. Da se prisjetimo: to je bio Sedmi festival, trajao je osam dana, a protekao je u znaku teme »Dijete i dramska literatura«. Listajući ono što je 1967. godine štampa zabilježila o Festivalu, nailazimo i na napise iz »Sibenskog lista«, kao što je ovaj:

»Sedam godina kontinuiranog rada, sa stotinama referata i koreferata, sa desetinama lutkarskih predstava i »živih scena«, s nastupima pjevačkih zborova i orkestara, folklornih i baletnih grupa, s večeri kratkih dječjih filmova i filmova za djecu, s izložbama crteža i knjiga namijenjenih mladima, sa brojnim seminarima i objavljenim vlastitim publikacijama, pa čak i revijom dječjeg odijevanja — to je ono čime se Jugoslavenski festival djeteta u Šibeniku ponosi.«

Festival je od tada nadalje dokazao da premašuje sva predviđanja iz prvih godina svoga postojanja, po kojima je sav taj trud trebao ostati unutar gradskih zidina. Danas — to je manifestacija o kojoj malo tko ne zna u našoj zemlji, u Evropi, pa i u svijetu. Konačno, u svijetu i ne postoji i ne održava se takva manifestacija, u kojoj se svake godine na jednom mjestu okupljaju sva dostignuća u stvaralaštvu s djecom i za djecu, iz najrazličitijih područja kulture i umjetnosti. Prema riječima direktora Festivala profesora Drage Putnikovića, rast Festivala u zadnjih desetak godina, o kojem se apsolutno može govoriti, sve teže prate postojeći kadrovski i prostorno-tehnički uvjeti, o čemu bi svakako trebala povesti računa društvena zajednica.

U posljednjih desetak godina organizacija Festivala se — uz domaće stvaralaštvo, sve više orijentira na suradnju s inozemstvom, i to — u skladu s intencijama čitavog društva — na suradnju sa nesvrstanim zemljama. Neke od njih već su bile gosti u našem gradu (Meksiko, Indija, UAR, Alžir), a kad već govorimo o uspostavljanju veza sa stranim zemljama, recimo i to, da su u Jugoslavenskom festivalu djeteta danas nastupili predstavnici zemalja sa gotovo svih kontinenata.

Za sve prikazane dramske, lutkarske, muzičke i filmske priredbe, za sve napisane re-

ferate, otvorene izložbe, održane razgovore, a prije svega za sve ono veselje i poduku koju je dao djeci Šibenika i — posredno — čitave zemlje, JFD dobitnik je i niza priznanja i nagrada. Spomenimo samo Nagradu grada Šibenika 1970. godine, nagradu Mladog pokoljenja »Kurir Jovica« iz Novog Sada također 1970. godine, republiku nagradu »Kata Pejnović« 1974. godine, prisutnost UNICEF-ovih ambasadora mira i konačno, pokroviteljstvo Predsjednika Tita nad jubilar-nim 15. festivalom 1975. godine. U razvoju Festivala stiže-mo i do današnjice, pa treba istaknuti iduće dvije godine.

Narednu 1979. g. UNESCO je proglasio Međunarodnom godinom djeteta; i u Šibeniku će najvjerojatnije u vrijeme Festivala zasjedati Svjetska organizacija za djecu i omladinska kazališta (ASSITEJ) sa sjedištem u Parizu. U to ime, upravo ovih dana i Festivalsko vijeće donijelo je odluku da se uputi molba organizaciji UNESCO-a, da dogodi bude pokrovitelj Festivala. Do idućeg pak, 20-ti jubilarni festival bit će — između ostalog — obilje-

žen izdavanjem Zbornika i Monografije, u kojoj će biti obrađen razvoj stvaralaštva i umjetnosti za djecu i sa djecom od prvog festivala. Početne pripreme za izdavanje monografije, koja će obilovati fotodokumentacijskim materijalom, već su u toku.

Festival i ove godine ostaje u okvirima svojih najboljih tradicija.

Na nedavno održanoj sjednici Vijeća JFD, utvrđen je i definitivni program ovogodišnje manifestacije koja će od 24. VI do 6. VII ove godine okupljati djecu (malu i veliku) Šibenika. U redovnom dramskom programu koji je odabrao selektor Tomislav Durbešić na ljetnoj pozornici (o selekciji koje se sve manje razgovara, a sudeći po tome i razmišlja...) i kazalištu, nastupit će dječja kazališta iz Zagreba, Sofije, Sarajeva, New Yorka, Kopenhagena, Titograda i Banje Luke. Sa lutkarskim programom dolaze nam također Zagrepcani, Sarajlije, Mariborčani, Osječani, Ljubljanci, Nišlije, kao i gosti iz Čehoslovačke. Sudeći po onome što smo čuli od Ratka Čangalovića, selektora muzičkog programa, trebali bismo slušati Zbor djevojaka Norveške televizije iz Osla, te zbor i orkestar Muzičke škole LUKA SORKOČEVIĆ iz Dubrovnika, zatim gledati i slušati folklorni pionijski ansambl iz Zadra i dječju sekciju »Moreška« iz Korčule, a predviđeno je i Veće malih solista iz Čuprije.

U ovogodišnji Festival uključuje se i osam TV kuća iz cijele zemlje koje će — svaka iz svoje produkcije — prikazivati svako jutro 45-minutni program. I filmski program, koji je predložio selektor režiser Zlatko Sudović, bit će prilično obiman. Neće doduše biti ni jednog izrazito dječjeg filma (jer takav i ne postoji u ovogodišnjoj filmskoj produkciji u Jugoslaviji), ali će zato biti filmova zacijelo zanimljivih najmlađima, kao što su: »Akacija stadion«, »Otpisani«, »Povratak otpisanih«, »Ljubavni život Budimira Trajkovića«. Zatim, filmovi iz retrospektive Franca Štiglica: »Na svojoj zemlji«, »Dolina mira«, »Deveti krug«, »Tog lijepog dana«, »Ne plači Petre«, »Pastirčić«, »Čudotvorni mač«. Uz svaki ovaj cjelovečernji film, prikazat će se i dokumentarac (režisera Branka Marjanovića) i po jedan crtani film. J. GRUBAČ

MJESEC KRLEŽE U NAŠEM GRADU

Krleža prošao — dileme ostale

U povodu 85. godišnjice života Miroslava Krleža, Centar za kulturu Šibenik organizirao je »blok« priredaba posvećenih slavljenu. Krleža, kažu, ne voli slave i slavljenje, zato blok posvećen njemu, nije dobio nego uobičajeni tretman, kao i svaka druga manifestacija s našeg programa. No, istini za volju, nadili smo se da će samo ime tog našeg velikog umjetnika, biti dovoljno atraktivno za povećanu zainteresiranost naše publike. To se nije dogodilo.

Mišljenja smo, da se to nije dogodilo ne samo radi izvjesne skromnosti bloka, koje smo i sami svjesni, jer blok je bio takav zbog raznih okolnosti — od financijskih nemogućnosti da dovedemo predstavu koja nam je preskupa do otkazivanja predstave u zadnji čas, niti radi mogućih subjektivnih propusta, već da je takva (ne) zainteresiranost publike, posljedica »nečeg« drugog, nečega što se još ne usuđujemo imenovati. Uza svu skromnost bloka, smatramo da je u njegovu prezentiranju bilo dovoljno atraktivnosti, ako već atraktivnost uzimamo kao važan elemenat privlačenja posjetilaca.

Zar jedan akademik Marijan Matković, kojemu je nedavno u

Parizu tiskana monografija o Krleži, nije dovoljno atraktivna svojom temom na Tribini u 6 »Miroslav Krleža danas?« Ili to nije izvanredna kolektivna i poletna igra mladih glumaca u »Baladama Petrice Kerempuha« ili dominantna igra Neve Rošić k. g. u riječkoj predstavi »Lede« ili suptilna igra Maje Dimitrijević u monodrami »Pod maskom«, sačinjenoj po tekstovima »Proza o Glembočevima«? Spomenimo još film po Krležinom scenariju »Put u raj« i filmovanu dramu »U logoru« u izvedbi Dramskog kazališta Gavella iz Zagreba. Ova dva naslova, vjerojatno se u Šibeniku nikada više i neće prikazati!

I sve je to prošlo — uz časte iznimke — nedovoljno zainteresirano! Tu i jesu naše dileme: zašto? Zato i rekoh: Krleža prošao — dileme ostale! Svakome tko bi znao pomoći u otklanjanju dilema, unaprijed: HVALA!

Dražen GRÜNWARD

Smotra osnovaca

Prije dva dana završena je četvrta smotra kulturno-umjetničkih djelatnosti učenika osnovnih škola, koju je i ove godine organizirala Zajednica osnovnih škola općine Šibenik, Prosvjetno-pedagoška služba i SIZ u oblasti odgoja i osnovnog obrazovanja. Tokom četiri dana, koliko je trajala, ova najmasovnija školska kulturno-umjetnička manifestacija protekla je u znaku teme »Lijepa si zemljo moja«. Na pozornici šibenskog Kazališta nastupilo je oko 1200 učenika. Održano je veće dječjih zborova i orkestara, veće folklora, ritmike i pokreta, dramsko-recitatorsko i ove godine prvi put lutkarsko veće. Osim toga, u foajeu Kazališta otvorena je izložba, na kojoj je svoje radove izložilo oko stotinjak učenika. J. G.

PRVI PUT OTVORENI JAVNOSTI

U Muzeju grada Šibenika otvorena je Izložba kipova i predmeta u ukrasnoj umjetnosti u Dalmaciji od romanike do renesanse, kojom se prezentiraju rezultati trogodišnje djelatnosti restauratorske radionice Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture iz Splita. Na toj izložbi mjesta je našlo i nekoliko vrijednih umjetnina iz Šibenika (do danas ih je iz grada i općine u toj radionici popravljeno 85), primjerice Gospa s djetetom od obojene pečene zemlje iz samostana sv. Luce, jedini kod nas

sačuvani primjerak te vrste, zatim gotičko drveno raspelo koje je splitski kanonik Juraj Petrović izdijeljaao za šbensku Stolnicu.

Ovom izložbom Muzej grada Šibenika u suradnji sa Regionalnim zavodom za zaštitu spomenika kulture nastoji približiti javnosti dio naše umjetničke baštine koja je pohranjena u crkvama i samostanima Dalmacije.

Na slici: S otvaranja izložbe u Muzeju grada, 13. ožujka.

J. G.

Mediterranske igre u Šibeniku

GDJE, KADA, KAKO?

Šibenik će nakon Splita biti najjače središte Mediteranskih igara 1979. Sredinom rujna u hotelima našeg područja panсион će koristiti više od 600 sportaša i sportskih funkcionara Sredozemlja. Odlukom Jugoslavenskog komiteta o disperziji VIII mediteranskih igara, grad pod Šubićevcem je određen za domaćina kompletnih natjecanja u veslanju i kajaku, te kvalifikacijskih borbi u nogometu i odbojki.

Posebno duga rasprava na svim razinama vodila se oko organizatora veslačkog dijela natjecanja. Povoljniji klimatski uvjeti, te prirodno dobra staza, za koju je predsjednik Svjetske veslačke federacije Švicarac Thomas Keller kazao da je najbolja Albano-staza na moru, dali su prednost Zatonu pred splitskim Spinutom. Šesnaestog i 17. rujna 1979. najbolji veslači Mediterana zabrazdit će zatonskom uvalom, a samo dva dana kasnije, od 19. do 21. rujna nadmetat će se i kajakaši na mirnim vodama. Kvalifikacijske utakmice u odbojki održat će se u sportskoj dvorani »Ivo Lola Ribar« od 18. do 21. istog mjeseca, a nogometni susreti 20. rujna na stadionu »Rade Končara«.

Organiziranje dijela Mediteranskih igara predstavlja za šibenske sportske radnike, pa i cijelu društveno-političku zajednicu i udruženi rad, ne samo čast već i obavezu. Osnovna briga oko priprema za MIS povjerena je Organizacionom odboru, što ga je imenovalo Izvršno vijeće Općinske skupštine. Istodobno, osnovano je 12 komisija: za veslanje, kajak, odbojku, nogomet, marketing i propagandu; kulturno-zabavni program, protokol, saobraćaj, smještaj i prehranu, sigurnost, zdravstvo, te za izgradnju objekata.

Posebno obiman posao predstoji na uređenju i izgradnji objekata. Valja urediti veslačku i kajakašku stazu u Zatonu, te izgraditi prateće objekte, kao što su: hangar za čamce, ciljnu kućicu, radionica za popravak čamaca i društvene prostorije za boravak sportaša. Potrebni su i zahvati na uređenju prostora za press-službu, suce i delegate. Na stadionu »Rade Končara« planirano je natkrivo gledalište s oko tisuću sjedećih mjesta, uređenje društvenih prostorija i svlačionica. Kao moguća investicija u okviru organizacije MIS-a spominje se i proširenje kapaciteta sportske dvorane »Ivo Lola Ribar«.

„Krkaši“ na bledskoj regati

Veslači »Krke« otputovali su na Bledsko jezero gdje će 29. i 30. travnja nastupiti na tradicionalnoj Devetnaestoj prvomajskoj regati, na kojoj se natječu naše najbolje posade. Prva, juniorska grupa od četrnaest veslača otputovala je 21. travnja, a tri dana kasnije na put su krenuli i seniori. Zajedno s veslačima na Bledu su i treneri Milivoj Boranić i Petar Kerić.

To je u posljednje vrijeme jedan od najbrojnijih nastupa veslača »Krke« na Prvomajskoj regati. Nastupit će 28 veslača, ukupno devet posada — šest seniorskih i tri juniorske.

Kao i dosad najviše se očekuje od seniorskog četverca sa kormilarom koji će vjerojatno

Bez projekta na proširenju spomenute dvorane, ukupne investicije za uređenje objekata, potrebnih za organiziranje šibenskog dijela VIII mediteranskih igara došću 15 milijuna dinara. Komitet igara osigurao je nešto manje od 6 milijuna, što znači da u financijskom programu nedostaje više od 9 milijuna dinara, koje valja izboriti posebnim akcijama Organizacionog odbora i — dodatnim sredstvima udruženog rada za fizičku kulturu, koja bi se namjenski izdvajala i trošila za MIS. Posebna komisija, sastavljena od sportskih i društveno-političkih radnika, upravo priprema prijedlog o izdvajanju dodatnih sredstava iz dohotka OUR-a s kojim će se uskoro izaći pred udruženi rad.

Duža obrazloženja o potrebi (financijskih) napora radnih ljudi šibenske komune čine nam se suvišnim. Organiziranje dijela MIS-a može donijeti znatnu korist ne samo sportu, već i privredi, poglavito turističkoj. I ne samo trenutnu korist. Zamisao o Zatonu, kao zimskom stjecištu veslača, kao »morskom Bledu« doima se sada posve realnom. O pogodnosti zimskih priprema na zatonskoj stazi uvjerali su se u olimpijskoj godini, 1976. veslači Zapadne Njemačke i kajakaši Rumunjske. Planirani sportski objekti u Zatonu, uz jeftine ugostiteljske, mogu nas uskoro uvjeriti kako dobrog turističkog poslovanja može biti i bez velikih investicija i visokokategorijarnika. Da sport i turizam mogu zajedno.

— Mediteranske igre 1979. nisu, međutim, samo organizacijska, već i natjecateljska obaveza Šibenika, kazao nam je član Organizacionog odbora i predsjednik VK »Krka« Čedo Polak. — U drugim sportskim granama, objektivno, ne možemo imati svoje predstavnike u najboljoj selekciji, no veslači bi se morali nametnuti. Barem dvije posade »Krke« trebale bi braniti boje Jugoslavije na Mediteranskim igrama 1979. u Zatonu.

ORGANIZACIONI ODBOR
MIS-a U ŠIBENIKU

U Organizacioni odbor MIS-a u Šibeniku izabrani su: Vinco Guberina (predsjednik), Milivoj Boranić (potpredsjednik), Dragutin Last (potpredsjednik), Engels Alfirev, Jakša Bučević, Žarko Butulija, Đoko Dimi-

veslati u standardnom sastavu. Prema riječima trenera Boranića, pripreme su uglavnom uspjele.

Teško je bilo što kazati o trenutnoj vrijednosti pojedinih posada, jer se ova regata priređuje radi provjere trenutne forme. To je prva službena regata, na kojoj ćemo i mi, kao i ostali, vidjeti čime raspolažemo. Mislim da su posade dobro pripremljene i da neće biti problema. Htio bih zahvaliti šibenskim radnim organizacijama, koje su nam izašle u susret omogućivši nam svakodnevno treniranje«, rekao nam je prije odlaska trener Milivoj Boranić.

Z. B.

trovski, Frane Erceg, Milan Komesar, Vjekoslav Kulaš, Milan Lastavica, Stipe Mrša, Tomislav Mrša, Ante Pamuković, Čedo Polak, Pero Ujević, Časlav Veljić, Jozo Vidan i Josip Zorić. Naknadno će biti imenovani predstavnici općinskih skupština Sombora i Vračara.

Funkciju organizaciono-tehničkog sekretara obavlja Ante Bukić, a tajnika Natko Giljević.

Umjesto
čestitke

Sportski Šibenik dobio je još jedan prvoligaški sastav. Nakon vaterpolista »Solarisa« mjesto u društvu najboljih izborile su košarkašice »Šibenika«. U nedavno završenom natjecanju Super-B savezne lige one su se plasirale na 3. mjesto, iza beogradskog »Partizana« i sarajevskog »Željezničara«, a ispred »Univerziteta« iz Prištine, splitske »Jugoplastike« i »Topolčanke« iz Bačke Topole.

Riječ je o najvećem uspjehu košarkašica »Šibenika« od osnutka tog sastava, kao i najvrednijem rezultatu šibenskog ženskog sporta.

Prvoligaški status izborile su igralice: Lidija Škugor (18 godina), Gordana Rak (23), Katarina Lešo (24), Sandra Govorčin (16), Marija Jajac (17), Elvira Mandić (16), Zdravka Miljković (19), Mirjana Spahija (25), Snježana Čičmir (14), Vlasta Relja (23) i Davorka Rak (22). U prvenstvu još su nastupile Čaleta, Cionotti, Stančević, Juras i Konjevoda. Za uspjeh je posebno zaslužan trener Miro Kotarac.

Riječ trenera

»ŠIBENIK« u Hrvatskoj nogometnoj ligi

D. Marenci: REZULTATI U DRUGOM PLANU

U proljetni dio prvenstva južne skupine Hrvatske lige ušli smo dobro pripremljeni. Uprava kluba, koja me je nakon odlaska Krešimira Arapovića zamolila da preuzmem momčad, omogućila mi je maksimalne uvjete rada. Tijekom zimskog vježbanja igrači su se profesionalno odnosili prema treningu i svim obavezama, što se odražavalo i u igri na prijateljskim utakmicama. O-sjetilo se unapređenje igre po svim linijama, pa sam prije ovoga nastavka prvenstva bio

velik optimist — vjerovao sam u mogućnosti da se borimo za 1. mjesto i povratak u Drugu saveznu ligu.

Po meni je presudna bila povreda našeg vratara Nevena Renje. Bez njega obrana je, pa i cijela momčad izgubila sigurnost. Naime, dvojica juniorskih vratara premladi su za okružje u Republičkoj ligi. Neuspjehe je pratila i nedisciplinarna nekolicina prvotimaca, prije svega neredovito vježbanje. Takve izgrede, naravno, nisam mogao tolerirati. A kako je vo-

deći »Solin« u međuvremenu odmakao rezultati su nam sada u drugom planu. Uprava i stručni štab shvatili su preostale utakmice kao priliku da se »kale« mladi igrači. Da provjerimo na koga možemo računati u idućem prvenstvu. Po prvi put su zaigrali Kalik, Antolos, Bajalica, Buneta, Jurin i Živković, odreda juniori. Međutim, teškoća je u tome što se velik broj mladih odjednom našao u prvoj momčadi. Njihov bi učinak, uz nekolicinu starijih, koji su iz nerazumljivih razloga otkazali poslušnost stručnom štabu, bio znatno veći. Ipak, ja sam u cjelini zadovoljan onim, što su mladići pokazali. Većina njih mogu uskoro postati standardni prvotimci »Šibenika«.

Stoga ćemo, do kraja prvenstva i dalje pružati prilike njima. Pod cijenu rezultata. Do kraja prvenstva igrat ćemo s »Dinamom«, »Solinom« i »Rudarom« na Šubićevcu, a s porječkim i kaštelanskim »Jadranom«, te »Neretvom« u gostima. Vjerujem da ćemo i u pomlađenom sastavu osvojiti iz tih susreta 3—4 boda, koliko će nam biti dovoljno za sredinu prvenstvene ljestvice. U ovom trenutku korisnije nam je provjeriti mlade, nego s već iskušanim bilježiti pobjede«.

Nogometna momčad »Šibenik«

Međunarodni praznik rada

1. MAJA

čestitaju

CJELOKUPNOM ČLANSTVU, RADNIM LJUDIMA I GRAĐANIMA ŠIBENSKE KOMUNE

i žele im

MNOGO USPJEHA U IZGRADNJI SAMOUPRAVNE SOCIJALISTIČKE JUGOSLAVIJE

Općinsko vijeće Saveza sindikata
Općinska konferencija Saveza komunista
Općinska konferencija SSRN
Općinski odbor Saveza boraca NOR-a
Općinska konferencija Saveza socijalističke
omladine
Skupština općine Šibenik

TRANSJUG
MEĐUNARODNA SPEDICIJA

OOOR ŠIBENIK

Radnim ljudima i građanima ovog kraja,
te poslovnim suradnicima

čestita

Praznik rada - 1. maja

„Autoremont“ — VODICE

čestita

radnim ljudima i građanima
šibenske općine

PRAZNIK RADA - 1.MAJA

„IZGRADNJA“

ŠIBENIK

SVIM

RADNIM

LJUDIMA

I GRAĐANIMA

ŠIBENSKE

OPĆINE

čestita

PRAZNIK RADA

1. MAJA

TVORNICA ELEKTRODA I FEROLEGURA

Š i b e n i k

Svim radnim ljudima i građanima, te
poslovnim suradnicima

čestita

1. MAJA

MEĐUNARODNI PRAZNIK RADA

SLOVENIJALEŠ

Do 31. svibnja 1978. godine organizira u hotelu
»Marina lučica« u Primoštenu

PRODAJNU IZLOŽBU
NAMJEŠTAJA

Izložba je otvorena svakog dana od 10—19 sati.

Kupljenu robu doprema do kuće i obavlja montažu besplatno.

Posjetite prodajnu izložbu namještaja i uvjerite se o bogatom asortimanu robe za opremu vašeg stana.

čestita

Praznik rada — 1. maja

svim radnim ljudima i građanima ovoga kraja

SLOVENIJALEŠ

čestita

Svim svojim štedišama
i poslovnim prijateljima

PRAZNIK RADA — 1. MAJA

JADRANSKA BANKA
OSNOVNA BANKA
Šibenik

Radio Šibenika

SUBOTA, 29. IV

14,02 — Izbor s domaćih festivala zabavne glazbe, 14,30 — Dnevnik Radio Šibenika, 14,40 — Reklame, 15,00 — Dnevne novosti Radio Zagreba, 15,30 — Jugotonov ekspres, 16,00 — Vijesti, 16,02 — Ususret Prazniku rada proslavom 50 godina rada, 16,15 — Za vedro preprazničko raspoloženje, 16,55 — Mali oglasnik, podsjetnik, odjava.

NEDJELJA, 30. IV

9,02 — Tjedna kronika i aktualna tema, 9,30 — Zdravo djece, 10,00 — Nedjeljom za mlade, 11,30 — Čestitke i želje slušalaca.

PONEDJELJAK, 1. V

10,02 — Time-out, 11,00 — Slavimo 1. maja, 11,30 — Čestitke radnih kolektiva, 12,25 — Podsjetnik, odjava.

UTORAK, 2. V

10,02 — Crveni maj, 10,30 — Mladi radnik samoupravljač, 11,00 — Pjeva RKUD »Kolo«, 11,30 — Čestitke i želje slušalaca, 12,00 — Vijesti, 12,15 — Podsjetnik, odjava.

SRIJEDA, 3. V

14,02 — Vedro i zabavno, 14,30 — Dnevnik Radio Šibenika, 14,40 — Reklame, 15,00 — Dnevne novosti Radio Zagreba, 15,30 — Nastupaju zabavni orkestri, 16,00 — Vijesti, 16,02 — U zabavnom tonu, 16,55 — Mali oglasnik, podsjetnik, odjava.

ČETVRTAK, 4. V

14,02 — Dalmacija u pjesmi, 14,30 — Dnevnik Radio Šibenika, 14,40 — Reklame, 15,00 — Dnevne novosti Radio Zagreba, 15,30 — Vedro glazbeno poslijepodne, 16,00 — Vijesti, 16,02 — Čestitke i želje slušalaca, 16,30 — Melodije sa LP-ploča, 16,55 — Mali oglasnik, podsjetnik, odjava.

PETAK, 5. V

14,02 — Na kotačima, 14,30 — Dnevnik Radio Šibenika, 14,40 — Reklame, 15,00 — Dnevne novosti Radio Zagreba, 15,30 — Parada domaćih šlagera, 16,00 — Vijesti, 16,02 — U druženju odlučujemo, 16,30 — U zabavnom tonu, 16,55 — Mali oglasnik, podsjetnik, odjava.

OBAVIJEST PRETPLATNICIMA

U pripremama za ponovno pokretanje »Šibenskog lista«, mnogo truda uložili smo na prikupljanju adresa mogućih pretplatnika našeg lista, prvenstveno šibenčana i ljudi iz mjesta i naselja šibenske komune, kao i prijatelja grada pod šubićevcem. S prvim brojem mnogima, čije smo adrese dobili iz klubova šibenčana u Zagrebu i Beogradu ili saznali drugim putem, poslali smo prvi broj lista s pozivom na pretplatu.

Nismo bili u mogućnosti da saznamo za druge brojne adrese naših sugrađana koji žive u raznim krajevima naše zemlje, pa zato molimo sve one koji žele biti pretplatnici našeg lista da se jave na adresu naše administracije, kako bi u buduću bili evidentirani i bili u mogućnosti da direktno na svoje adrese dobiju »Šibenski list«.

UREDNIŠTVO

Pretplata za naš list iznosi:

— za tri mjeseca — 36 dinara
— za pola godine — 75 dinara
— za cijelu godinu — 150 dinara
— za inozemstvo u dvostrukom iznosu.

S obzirom da je ponovo pokretanje lista uoči 1. svibnja, uvažavamo pretplate za tri mjeseca i pretplate do kraja godine, odnosno za period od osam mjeseci, ukupno 105 dinara.

Pretplate se vrše na adresu Administracije lista: INFORMATIVNI CENTAR ŠIBENIK, Zajedničke službe — Ulica Božidara Petranovića 3 ili direktno na žiro račun Centra broj 34600-603-976 SDK Šibenik.

MALI OGASNIK

PRODAJEM brod sa kabinom (5,10 x 1,75) cm) plasticiran, Johnson 6 PS, vez na Mandalini i baraka.
Telefon: 26-381

ZAGREB—ŠIBENIK: mijenjam jednosobni stan u Zagrebu (strogi centar) za isti u Šibeniku. Ponude pod brojem 1.

KUPUJEM PIANINO u ispravnom stanju. Ponude slati na uredništvo lokalnog tjednika, Šibenik, Ulica P. Grubišića br. 3.

JEDNOSOBNI NAMJEŠTEN STAN ili garsonijeru tražim u Šibeniku. Ponude: Uredništvo lokalnog tjednika, P. Grubišića 3.

U Klubu starih radnika TEF-a obavlja se upis članova za nabavku ogrijevnog drva, utorkom i petkom.

DVA JEDNOSOBNA NENAMJEŠTENI STANA u Šibeniku traže se. Ponude slati na uredništvo lokalnog tjednika.

BP

Top lista

Top lista »Šibenskog lista« temelji se na podacima o prodaji gramofonskih ploča i njihovoj izvedenosti na radio-stanicama, na području općine i ostalih dalmatinskih središta.

SINGLICE

1. Zbogom ostaj, ljubavi — Oliver Dragojević (Jugoton)
2. I can't stand the Rain — »Eruption« (Jugoton)
3. She's not there — »Santana« (Suzy)
4. Mull of Kintyre — »Wings« (Jugoton)
5. Zapalio sam plamen — Fadil Toskić (Diskoton)

LONGPLEJKE

1. Ako priđeš bliže — Zdravko Čolić (Jugoton)
2. Electrified funk — »Wild Cherry« (Suzy)
3. Zabavne melodije — Opatija '78 — razni izvođači (Jugoton)
4. Modra rijeka — »Index« (Jugoton)
5. The story of — Jimi Hendrix (PGP RTB)

PATTI SMITH: »HORSES«, JUGOTON-ARISTA (LSAR 70859). Kantautorica, poeta rock'n'rolla Patti Smith (na slici) jedan je od malobrojnih punk rokera koji svom izrazu daju više od isprazne poze punka kao tobožnje glazbene revolucije. Hvalevrijedna je potez domaćeg izdavača što se upravo »Horses«, najstariji album Patti Smith i njene skupine pojavio na našem tržištu. To su glazba i stih bez »šminke« i suvišnih ustupaka konvencionalnosti zabavno-muzičkog izražaja. Pjesme djeluju pomalo sirovo, u prvom su planu narativne sposobnosti Smithove, dok su instrumentalni pasaji često samo podložak vokalu. Ta neobičnost pjesama Patti Smith i njene skupine ocjena ovog albuma svodi se najviše na ukus slušatelja. Neosporno je pak, da se »Horses« doima kao nespontan, istinit i svjež otisak jedne zanimljive glazbeno-poetske impresije. Među osam naslova s longplejke, najzanimljivije su »Gloria« obrada poznatog hita Van Morrisona i desetminutna »Land« s izmiješanim dijelovima stare soul numere »Land of Thousand Dances«.

Zoran SEVERDIJA

IN MEMORIAM

Joško Bujas

U danima kada smo uveliko radili na organiziranju Informativnog centra i kada nam je bio najpotrebniji preminuo je u 34. godini života Joško Bujas, naš dugogodišnji radnik.

Od 1961. godine, kada je primljen u članstvo SKJ, Joško Bujas aktivno djeluje u općinskoj omladinskoj organizaciji, a tri godine kasnije izabran je za sekretara Općinskog komiteta Saveza omladine. Istodobno je angažiran u amaterskom dramskom ansamblu Centra za kulturu i u VK »Krka«. Jedan je od inicijatora za osnivanje Radio stanice Šibenik, u kojoj je zaposlen kao voditelj tehnike. Iznenadna smrt zatekla ga je na dužnosti se-

kretara organizacije Saveza komunista kulturnih ustanova Šibenika.

Uz veliko prisustvo građana, njegovih suradnika i prijatelja, sahranjen je na gradskom groblju.

I u ovom trenutku sjećamo se našeg dobrog druga i vrijednog člana kolektiva.

KRIŽALJKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13						14	15		16		
17						18		19		20	
21					22				23		24
				25			26				
27	28		29			30				31	
32						33				34	
35			36			37		38		39	
40		41		42			43				
44			45		46		47				
48						49					

VODORAVNO: 1. Pustinska ekspedicija, 8. Krotak, 13. Marka domaćih hladnjaka, 14. Znak za bariju, 16. Urna, 17. Dio kaputa, 18. Prastanovnici Francuske, 20. Sahovska završnica, 21. Gas, 22. Kockarnica, 24. Znak za telur, 25. Visoki dostojanstvenik u staroj Hrvatskoj, 26. Izdavač, 27. Kratica za long-play ploču, 29. Casopis za razonodu i razbibrigu, 31. Japanska mjera za puteve, 32. Židovsko žensko ime, 33. Str. kratica za prijev, 35. Narodni odbor, 36. Ravne površine, 38. Naša rijeka, 40. Kratica jednog našeg TV-studija, 42. Drama M. Krleža, 43. Vrč, pokal, 44. Stara mjera za tekućine, 46. Ovdje, 47. Hroma, sa tjelesnom manom, 48. Potom, 49. Pažljiv, pun takta.

OKOMITO: 1. Prejak, pozamašan, 2. Lice iz Biblije, brat Kainov, 3. Gradić u Istri, 4. Luka u Arabiji, 5. Pojava na rijeci, 6. Inicijali popularnog zagrebačkog glumca, 7. Musli, muško ime, 9. Otok na Jadranu, 10. Domaća tvornica automobila, 11. Govornik, 12. Stvaran, koji pripada materiji, 15. Pokojni čileanski predsjednik, 18. Država u Africi, 19. Kem. element, 22. Popularni film Lize Minelli, 23. Kratica za bivši organiz. izvršni komitet, 25. Mjera za tekućine, 28. Pogrdna riječ, kletva, 29. Sestrin muž, 30. Ime Pelagića, 34. Vrst atletičara, 37. Najjača igračka karta, 38. Bacili štapičasta oblika, 39. Ime žene — narodnog heroja (Pejnović), 41. Tekućina u biljkama, 43. Težak čekić, malj, 45. Domaće govedo, 47. Kratica za Savez komunista.

J. LJ.

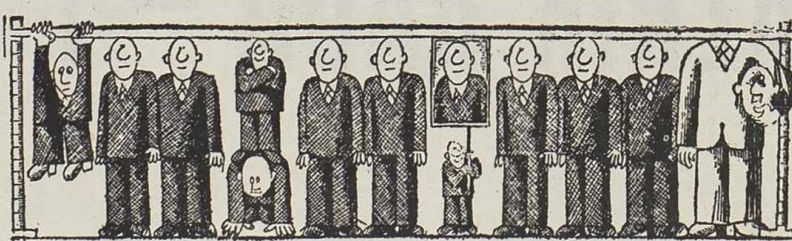
FOTOGRAFIJE U OVOM BROJU: VILSON POLIĆ

Pozajmljena karikatura

JEDNAKOST

U KAPITALIZMU...

...I KOD NAS.
(Nepszabadsag, Budimpešta)

ŠIBENSKI LIST

Izdaje:
INFORMATIVNI CENTAR
V.d. direktora
i glavni i odgovorni urednik
DRAGUTIN GRGUREVIĆ
Tehnički urednik
Josip Jakovljević
Uređuje redakcijski kolegij

LIST IZLAZI SUBOTOM. Adrese: INFORMATIVNI CENTAR: Šibenik, B. Petranovića 3, telefon 29-480. Radio Šibenik: P. Grubišića 3, tel. 22-929 ● Adresa uredništva »Šibenskog lista«: P. Grubišića 3, telefon: 29-929 ● PRETPLATA za list: za SFRJ najmanje za tri mjeseca 36 din.; za pola godine 75 din.; za cijelu godinu 150 din. Za inozemstvo dvostruko. ● Tisak: »Štampa« Šibenik, A. Kačić 9.